

ŠTVRTOK 8. OKTÓBRA 2009

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

predseda

1. Otvorenie rokovania

(Rokovanie sa začalo o 9.05 hod.)

2. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

3. Summit G-20 v Pittsburghu (24. – 25. septembra) (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

4. Následky celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

5. Sloboda informácií v Taliansku (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie Komisie o slobode informácií v Taliansku.

Viviane Reding, členka Komisie. – Vážený pán predseda, sloboda prejavu a sloboda informácií predstavujú základ slobodnej, demokratickej a pluralitnej spoločnosti. Ako bývalá novinárka som o tom pevne presvedčená a je to taktiež pevné presvedčenie Európskej únie. Preto všetky inštitúcie EÚ – Parlament, Rada aj Komisia – podpísali Chartu základných práv EÚ, kde sa v článku 11 uvádza: „Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať myšlienky bez zasahovania orgánov verejnej moci a bez ohľadu na hranice. Rešpektuje sa sloboda a pluralita médií.“

Chcela by som pripomenúť, že v Charte EÚ v článku 51 ods. 1 sa taktiež uvádza, kde a kedy tieto základné práva platia. Znovu citujem: „Ustanovenia tejto charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie.“

V rozsahu právomoci EÚ, ktorý musíme rešpektovať, Európska komisia vždy zastávala slobodu médií, slobodu prejavu, slobodu informácií a slobodu tlače, či už na území EÚ alebo v rámci našich zahraničných vzťahov s tretími krajinami. Spomínam si najmä na dôležitú úlohu, ktorú zohrala smernica EÚ o televízii bez hraníc, ktorá od roku 1989 zabezpečuje, aby občania vo všetkých členských štátoch slobodne a bez obmedzenia prijímali vysielanie z iných krajín EÚ, smernica EÚ, ktorá vo výraznej miere prispieva k voľnému cezhraničnému toku informácií a k pluralitnejšej mediálnej scéne vo všetkých členských štátoch. V tejto súvislosti by som chcela poďakovať Európskemu parlamentu, že Komisii pomohol získať modernizovanú verziu tejto smernice, ktorá slobodu informácií rozširuje aj za hranice a okrem vysielania sa dotýka aj iných audiovizuálnych služieb, najmä tých, ktoré sa šíria internetom.

Je potrebné, aby všetky členské štáty EÚ uplatnili do konca roka túto smernicu, ktorá vo výraznej miere prispeje k pluralitnej scéne, aj pokiaľ ide o internetové prostredie. Dovoľte mi tiež pripomenúť ďalšie tri veľmi dôležité prvky tejto smernice.

Po prvé je to podpora nezávislých televíznych produkcií. Smernica obsahuje pravidlo, podľa ktorého vysielatelia musia vyhraďovať najmenej 10 % vysielacieho času alebo 10 % programového rozpočtu na európske diela, ktoré vytvorili tvorcovia nezávislí od vysielateľov.

Po druhé smernica vo svojej modernizovanej podobe počítá s právom novinárov a spravodajských organizácií na prístup ku krátkym sekvenciám v celej EÚ na účel krátkeho spravodajstva.

Po tretie, a toto je nesmierne dôležité, nová smernica odkazuje na potrebu existencie nezávislých mediálnych orgánov na národnej úrovni. Tento odkaz navrhla Komisia a nakoniec ho bolo možné prijať len vďaka silnej podpore Európskeho parlamentu. Pokiaľ teda ide o vysielacie odvetvie, môžeme modernizovanú smernicu o televízii bez hraníc vnímať ako chartu slobody cezhraničných informácií v EÚ.

Dovoľte mi teraz pripomenúť ďalšiu dôležitú stránku v rámci právomoci EÚ, kde táto inštitúcia môže konať a koná v záujme plurality médií. Mám na mysli politiku rádiového frekvenčného spektra. Všetci viete, že bez prístupu k rádiovému frekvenčnému spektru nemôže existovať vysielanie. Stratégiou EÚ je zabezpečiť, aby mali všetci účastníci na trhu nediskriminačný prístup k rádiovému frekvenčnému spektru. Vnútroštátne orgány teda nemajú právo prostredníctvom pridelovania frekvenčného spektra zmraziť konkurencieschopnosť na mediálnom trhu v prospech prevádzkovateľov, ktorí už na trhu pôsobia. Mimochodom, túto dôležitú zásadu, ktorá priamo vyplýva zo slobody poskytovania služieb, potvrdil aj Európsky súdny dvor vo svojom rozsudku v prípade *Centro Europa*. Komisia toto rozhodnutie privítala ako prínos pre spravodlivú hospodársku súťaž a ako dôležitý základ pre posilnenie plurality médií. Komisia na základe toho opakovane zakročila proti členským štátom, kde sa systém riadenia frekvenčného spektra javil byť v rozpore s touto zásadou.

Chcela by som na príklade spomenúť konanie o porušení práva v súvislosti s pridelovaním frekvenčného spektra v Taliansku z roku 2006, ktoré sme spolu s kolegynou Neelie Kroesovou iniciovali. Pod tlakom tohto konania teraz talianske orgány menia svoj prístup. Výsledkom bude podstatné otvorenie trhu a víťazstvo plurality médií. Politika frekvenčného spektra je preto jasný príklad toho, kde môže EÚ konať v rámci svojej právomoci, aby podporila hospodársku súťaž v oblasti zdrojov, od ktorých sú vysielatelia závislí, a tým posilnila pluralitu médií.

Čo sa týka tlače, právomoci EÚ sú podstatne viac obmedzené. Tlač je jeden z klasických príkladov záležitostí, ktoré patria do národných alebo dokonca regionálnych právomocí, a jej situácia veľmi často odráža meniace sa kultúrne tradície v rôznych členských štátoch. Neexistuje teda žiadny právny predpis EÚ, ktorý by bol napísaný konkrétne pre tlač, a takýto právny predpis ani podľa súčasného znenia zmlúv nemôže existovať. Napriek tomu sme v inštitúciách EÚ a predovšetkým v Európskej komisii vždy stáli na strane rozvoja tlače na celom území EÚ. Spomínam si, že som mala vo funkcii komisárky EÚ pre médiá množstvo stretnutí so šéfredaktormi z celej Európy, na ktorých sme diskutovali o otázkach súvisiacich so slobodou médií a pluralitou médií.

Viedlo to k tomu, že v júni 2009 vznikla Európska charta za slobodu tlače, návrh ktorej pripravili novinári z celej Európy. Keď som dostala konečný výsledok tejto práce, chartu som plne podporila. Charta za slobodu tlače, ktorú iniciovala európska komunita novinárov, je dôležitým potvrdením základných hodnôt zakotvených v základných právnych textoch, ako je Charta základných práv EÚ. Pripomína tiež všetkým tvorcom politiky v rámci ich právomocí, že ak chceme mať účinnú slobodu tlače, musia v tom zohrať úlohu verejné orgány: musia byť pripravené chrániť slobodu prejavu a podporovať jej rozvoj. Charta je preto dôležitý krok smerom k upevneniu základných hodnôt a práv a novinárom umožňuje dovoľávať sa ich od vlád alebo od verejných politických orgánov vždy, keď budú mať pocit, že sloboda ich práce je neoprávnene ohrozovaná.

Vážení poslanci budú vidieť, že inštitúcie EÚ, a predovšetkým Komisia, preukazujú pevný politický záväzok voči základným právam a slobode informácií, prejavu a médií. Svoje právomoci využívame na to, aby sme na základe zmlúv presadzovali tieto práva a slobody vo svojej práci a budeme v tom pokračovať.

Dovoľte mi však dotknúť sa aj inej dôležitej stránky, menovite toho, že uplatňovanie základných práv v politike EÚ ju ešte nerobí spôsobilou na všetky otázky súvisiace so základnými právami v jednotlivých členských štátoch. Nezabúdajme, že členské štáty majú svoje ústavy, z ktorých mnohé majú dlhoročnú tradíciu, a že vo všetkých členských štátoch sú sudy, odvolacie sudy a ústavné sudy, ktoré zabezpečujú rešpektovanie a uplatňovanie základných práv v každom konaní vnútroštátnych orgánov. Príklad toho sme videli ešte včera v Taliansku.

Je to dôsledkom toho, že tu funguje delba práce. Európa totiž nie je superštát, ale tvorí ju 27 suverénnych členských štátov a takto bude ďalej fungovať aj podľa Lisabonskej zmluvy.

Vyzývam vás preto, aby ste inštitúcie EÚ nevyužívali na riešenie problémov, ktoré by sa podľa zmlúv mali riešiť na vnútroštátnej úrovni. Nemali by sme si nárokovať pozíciu, ktorú nemáme a ktorú nebudeme mať ani podľa Lisabonskej zmluvy. Sústreďme sa na účinné uplatňovanie predpisov, zásad, práv a slobôd v oblastiach pôsobnosti EÚ. Toto môže viesť k veľmi dôležitému napredovaniu, ktorého niekoľko konkrétnych príkladov som už spomenula vo svojom prejave.

Dovoľte mi dodať ďalší príklad toho, kde môžeme konať. Paul Rübig, poslanec tohto Parlamentu, nedávno predložil návrh na zmenu a doplnenie rozpočtu, v ktorom navrhol nový program EÚ s názvom Erasmus pre novinárov. Takýto program by v ťažkom období pre tlač žurnalistom umožnil na obmedzený čas spolupracovať s redaktormi iných členských štátov. Novinárom by tiež poskytol príležitosť spoznať politickú,

hospodársku a sociálnu situáciu iných členských štátov a písať o nej. Umožnil by žurnalistom porovnať situáciu v rôznych častiach Európy a podať ju čitateľom, a to vrátane situácie v oblasti slobody tlače. Preto chcem Európsky parlament povzbudiť, aby bol priaznivo naklonený týmto návrhom, ktoré určite majú podporu komisie EÚ pre médiá.

Joseph Daul, v mene skupiny PPE. – (FR) Vážený pán predseda, vážení predsedovia, dámy a páni, ak som si vyžiadal slovo v mene Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) v tejto rozprave o slobode tlače v Taliansku, v prvom rade je to preto, aby som odsúdil nešťastné využívanie tohto Európskeho parlamentu na rozpravu o vnútroštátnych otázkach. Tiež je to preto, aby som odsúdil nespravodlivý a nečestný útok na vládu členského štátu Európy, v ktorom sa, tak ako aj inde v Európe, prísne dodržiavajú zásady právneho štátu.

V prvom rade sa vyjadrím k prezidentovi Talianskej republiky, ktorého som citoval už včera a ktorý svoj názor vyslovil minulý týždeň. Vyjadril sa, že Európsky parlament nemôže slúžiť ako konzultačná skupina pre politické konflikty a spory, ktoré sú v rámci členských štátov a ich národných parlamentov samozrejmosťou. Ďalej sa prezident Talianskej republiky vyjadril, že Európsky parlament nemôže konať ani ako odvolací súd, pokiaľ ide o rozhodnutia národných parlamentov a kroky národných vlád. Nemám v úmysle uraziť pána prezidenta Napolitana, ktorý je môj priateľ, keď poviem, že neťahá za rovnaké politické lano ako pán premiér Berlusconi, či ako ja sám alebo skupina, ktorú zastupujem.

(pobúrené zvolanie pána Schulza)

Prosím, rešpektujte moju slobodu prejavu, pán Schulz! Bol by som rád, keby sme dnes ráno prejavili rešpekt tak voči slobode prejavu, ako aj voči slobode tlače!

(prerušenie zo strany pána Schulza)

Vieme, kto tu robí problémy. To ma netrápi. Nie som rozčúlený. Vážený pán predseda, žiadam len, aby ste mi dovolili prehovoriť. Takto rozprava nefunguje.

Tieto slová však s určitosťou vyjadrujú rešpekt, ktorý patrí našim demokratickým inštitúciám, či už národným alebo európskym. Ide o to, že rozprava, ktorú vedieme dnes dopoludnia, nemá vôbec nič spoločné s dôvodom, pre ktorý existuje Európsky parlament. O čo teda naozaj ide? Bráni niečo talianskym politikom v tom, aby usporiadali rozpravu o slobode tlače alebo o akejkolvek inej téme vo svojich vlastných národných parlamentoch? Myslím si, že nie. Bráni niečo talianskym občanom v tom, aby vyjadrili nesúhlas s ktorýmkoľvek zákonom? Nie. Bráni niečo talianskym súdom v tom, aby uplatňovali právo? Nie, to sme jasne videli. Je Európsky súdny dvor neschopný potrestať talianske právne predpisy, ktoré sú v rozpore s európskymi zmluvami? Nie. Odpoveď na všetky tieto otázky je jasné nie.

Za týchto okolností nie je rozprava, ktorá sa usporiadala v tomto Parlamente, nič iné ako malicherný politický a záškodnícky plán, ktorý má rozladiť politického protivníka. Bez ohľadu na to, čo môžu vyhlasovať niektorí kolegovia poslanci, Talianska republika funguje tak, ako by v Európe mala – demokraticky a v súlade so zásadami právneho štátu. Vyhlasovať opak znamená ignorovať skutočnú podstatu vecí. Nikto sa tým nedá oklamať.

Úloha Európskeho parlamentu, dámy a páni, nie je stať sa kanceláriou, ktorá rieši spory národných politických rivalov. Tento Parlament nie je vhodné miesto na pokusy podkopávať dôveryhodnosť vlády, ktorá, dodávam, sa politicky zodpovedá svojim vlastným občanom. Z tohto dôvodu máme voľbu. Ďakujem vám za pozornosť.

David-Maria Sassoli, v mene skupiny S&D. – (IT) Vážený pán predseda, pani komisárka, dámy a páni, všetkých nás ovplyvňujú okolnosti, v ktorých žijeme, a pred príchodom do Bruselu aj vám hovorili, aby ste pamätali na to, že máte veľkú zodpovednosť, že my máme veľkú zodpovednosť, a tou je robiť svoju krajinu lepšou.

Vieme, že naše krajiny budú lepšie vtedy, keď bude Európa silnejšia a schopná reagovať na očakávania svojich občanov so zmyslom pre spravodlivosť. Sme si, samozrejme, vedomí, že to bude možné vtedy, ak budeme konať spoločne, ak budeme schopní dať dohromady svoje najvzácnejšie zdroje, svoje ústavy, teda súbor hodnôt a právnych predpisov, práv, ktoré sú skutočným bohatstvom Európy. Moju krajinu trápi množstvo sporov, no ja by som chcel všetkých hneď ubezpečiť o tom, že hovoríme o znamenitej demokratickej krajine, ktorá má znamenitú ústavu. Včera bol pre nás Talianov veľmi dôležitý deň, lebo ústavný súd, ktorý čelil zmätku a žiadostiam o beztrestnosť, potvrdil jednoduchú a časom overenú zásadu, že všetci občania sú si pred zákonom rovní. Vieme však, že aj znamenité krajiny môžu zísť z cesty, môžu verejný majetok pomiešať so súkromnými záujmami. My však nemôžeme dovoliť, aby boli členské štáty slabé.

Musí sa zaručiť právo na nezávislé informácie, bez tlaku či podmienok zo strany vládnych orgánov, a toto je spoločenské dobro, dobro pre všetkých, v každej krajine. Toto dobro musí Únia bez váhania chrániť. Musíme sa snažiť stanoviť spoločné pravidlá, určiť hranice, po prekročení ktorých sa už informácie nepovažujú za nezávislé. Je tu naliehavá potreba, aby Únia zasiahla, aby prijala smernicu, ktorá stanovuje usmernenia o pluralite a o ochrane dobra, ktoré musí byť prístupné všetkým. Pani Redingová, nikdy nezabudnite, že sme Parlament a nie múzeum, kde sa veci nechávajú spráchniviť.

Mário David (PPE). – (PT) Pred tromi alebo štyrmi týždňami v Portugalsku španielska spoločnosť Prisa, ktorá je známa ako prívrženeц socialistickej strany a väčšinový akcionár televíznej stanice TVI, nariadila zrušiť večerný program *Jornal Nacional de Sexta-Feira*. Pán Sassoli, chcel by som sa opýtať, či má Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente rovnaký zámer skúmať dianie v iných krajinách alebo jej zámer nemožno pokladať za nič viac než za politické kľúčkovanie, ktorého sme tu svedkom dnes dopoludnia.

David-Maria Sassoli, v mene skupiny S&D. – (IT) Ďakujem za vašu otázku, lebo mi poskytuje príležitosť vysvetliť moje slová. Túto príležitosť som nemal v čase, ktorý mi bol pridelený.

(Predseda požiadal poslancov, aby rečníkovi dovolili pokračovať.)

Ako som hovoril, som rád, že ste mi položili túto otázku, lebo mi poskytuje príležitosť povedať, že smernica, ktorú od Komisie žiadame, musí byť pre všetky členské štáty. Toto nie je talianska otázka. Je to európska otázka. Tiež chcem povedať, že chceme zmeniť a doplniť otázku, ktorú máme predložiť v Štrasburgu. Chceme, aby zahŕňala rozpravu o pluralite v Taliansku a v Európe. Ďakujem za vašu otázku.

Predseda. – Kolegovia, ak bude v sieni prebiehať takáto diskusia, nedovolím, aby sa kládli otázky zdvihnutím modrej karty. Je to moje rozhodnutie. Je mi ľúto, ale musíme sa utíšiť, pokiaľ ide o túto vec, inak nebudú žiadne modré karty. Nechcem, aby sa narušilo rokovanie. Prosím, správajte sa primerane.

Guy Verhofstadt, v mene skupiny ALDE. – (FR) Vážení pán predseda, prezident Talianskej republiky Giorgio Napolitano správne hovorí, že Európsky parlament nie je miesto, kde sa majú riešiť nezhody medzi politickými stranami v rámci členských štátov alebo kde sa má oponovať rozhodnutiam, ktoré prijali národné parlamenty. Problém v Taliansku – a som presvedčený, že pán prezident Napolitano má úplnú pravdu – sa musí najprv riešiť v Taliansku.

Problém je však v tom, pán Daul, že nikto nemôže poprieť, že problém existuje v Európe aj v Taliansku. Vo vašom prejave vidím ten problém, že popierate existenciu problému.

(potlesk)

Pán prezident Napolitano má pravdu. Myslím si, že je správne, keď sa taktiež zdôrazní, čo povedal pán prezident Napolitano. Nepovažujem však za dobrý nápad tvrdiť tu, v tomto Parlamente, že problém neexistuje. Prečo to hovorím? Hovorím to preto, lebo organizácia Freedom House nedávno zverejnila štúdiu, ktorá krajiny sveta na základe slobody tlače rozdeľuje do troch kategórií: slobodné, čiastočne slobodné a neslobodné. Je potrebné poukázať na to – a toto je podľa mňa obrovský problém –, že tri krajiny, nielen jedna, nielen Taliansko, ale aj Rumunsko a Bulharsko sú zaradené do kategórie „čiastočne slobodné“. Ešte viac nás znepokojuje, skutočne znepokojuje, že medzi tými krajinami figuruje jedna zo zakladajúcich krajín Európskej únie.

Vzhľadom na to, že sme Európsku úniu vytvorili v snahe raz a navždy presadzovať naše spoločné hodnoty, ako sú demokracia, mier a sloboda, je našou povinnosťou zasiahnuť. Ako? Som presvedčený, že musíme požiadať Komisiu – a opakujem, že sme už o to žiadali –, aby na základe našich zmlúv navrhla smernicu, ktorá bude chrániť pluralitu médií. Musí to byť a je to právomoc, ktorú je podľa zmlúv možné uplatniť s Európskym parlamentom. Táto smernica by mala zaručovať, aby sa naše ústavné opatrenia za slobodu médií plne a harmonicky rešpektovali vo všetkých krajinách Európskej únie a určite vo všetkých spomínaných krajinách.

Musím vám tiež povedať, a tým, pán predseda, skončím, že ma veľmi sklamal prejav Komisie. Členské štáty si môžu robiť, čo chcú, kým je to v súlade s ich národnou ústavou. Toto sme počuli od Komisie. Vôbec nesúhlasím. Protestujem. Existujú hodnoty, existujú slobody, ktoré tento Parlament musí hájiť napriek národným záujmom, napriek národným ústavám.

(potlesk)

Sú to hodnoty a zásady, ktoré Európsku úniu robia tým, čím je. Vyzývam preto Komisiu, aby prehodnotila svoje stanovisko a vypracovala návrh smernice o otázke koncentrácie médií v čo najkratšom čase a aby to spravila pre všetky krajiny Európskej únie.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, chcem len nadviazať na výroky pána Sassoliho, ktorý sa tu v Parlamente vyjadril, že text, o ktorom máme hlasovať v Štrasburgu, sa zmení. Myslím si, že nemá zmysel diskutovať o texte, o ktorom sami navrhovatelia vyhlásili, že ho zmenia.

Predseda. – Pani Muscardiniová, to v skutočnosti nebola procedurálna žiadosť, preto prosím, aby sme dodržiavali rokovací poriadok.

Vážené dámy a páni, nebudem dávať slovo každému, kto zdvihne modrú kartu. Je to moje právo a my sa musíme v diskusii posunúť ďalej.

Musíme byť v diskusii rýchlejší. Každý sa môže ujať slova v rámci postupu „catch the eye“ na záver našej rozpravy, tak na to, prosím, pamätajte.

Judith Sargentini, v mene skupiny Verts/ALE. – Vážený pán predseda, možno ľudia čakajú, že prehovorím po taliansky a možno chcú z tohto spraviť taliansku rozpravu, ja som však Holanďanka. Som holandská poslankyňa tohto Parlamentu a veľmi ma frustruje to, že sa tu rozprávame, akoby tu išlo o vnútroštátnu taliansku rozpravu.

Nejde o to, ako sa dejú veci v Taliansku – tlak na novinárov, autocenzúra, ktorú začínajú v Taliansku uplatňovať novinári. Ide o to, že to kazí povesť Európy. Ako povieme novým členským štátom, prístupujúcim členským štátom, že musia mať pluralitu médií, že v ich krajine musí dostať priestor každá strana, že by sa mali viesť rozpravy medzi všetkými farbami a politickými stranami, ak nie sme ochotní povedať Taliansku, že sa musia dať dohromady, že je nesprávne nútiť novinárov, aby zmenili svoj postoj, že je nesprávne, ak jeden človek riadi komerčnú aj verejnoprávnú televíziu.

Žiadal o to pán Verhofstadt a žiadam o to aj ja. Pani Redingová, povedali ste, že Európa robí, čo môže, že základné práva sú základné, nie však v prípade členského štátu, ktorý už je členským štátom. Tak to nemôže byť. Je to jedno z kodanských kritérií. Každý musí dodržiavať kodanské kritériá.

(potlesk)

Aby toto nebola len talianska rozprava, tiež žiadam o smernicu o koncentrácii médií. Európsky parlament o ňu žiadal už dvakrát. Kedy ju Komisia poskytne? Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) sa vášnivú rozpravu, ktorá tu prebieha, dokonca snažil odstrániť z programu, a odôvodnil to tým, že by to nebola európska rozprava. Táto živá diskusia je dôkazom toho, že sa niečo deje. Kričí sa tu, prejavujú sa tu emócie – to je dobre, lebo sloboda prejavu, pluralita v tlači, je kľúčom našej demokracie.

80 % ľudí v Taliansku získava každodenne informácie z televízie. Ak televízia nevysiela názory všetkých strán, potom ľudia nedostanú príležitosť utvoriť si vlastný názor. To je základný predpoklad demokracie.

(potlesk)

Všetci sme vzdelaní ľudia. Všetci sa musíme naučiť, ako narábať s rôznymi pravdami a ako si z nich zostaviť vlastnú pravdu. Aj ľudia v Taliansku majú na to právo. Ľudia v Bulharsku, ľudia v Holandsku majú na to právo a ja sa toho práva zastávam. Možno som Holanďanka, možno nie som Talianka, no záleží mi na občanoch celej Európy.

Mali by sme sa hanbiť za snahu odstrániť túto rozpravu z programu, za snahu tvrdiť, že to nie je naša vec. To, čo sa deje v Taliansku, robí demokraciu v tejto krajine veľmi krehkou. Začnime konať. Koncentráciu médií, prosím, pani Redingová.

(potlesk)

Ryszard Czarnecki, v mene skupiny ECR. – (PL) Vážený pán predseda, pani komisárka, nielen Taliansko je významná a úžasná krajina. V Európskom parlamente sedia zástupcovia 27 úžasných krajín – ak môžem nadviazať na to, čo povedal pán Sassoli.

Myslím, že je trochu paradox, že ja, aktivista protikomunistickej opozície, ktorý som si nikdy nemyslel, že by som mohol súhlasiť s niekým, kto má korene v komunistickej táboře, musím súhlasiť s talianskym prezidentom, ktorý varuje proti prenášaniam vnútroštátnych sporov na pôdu Európskeho parlamentu. Hovorím

o dvojakých normách. Určité záležitosti vzbudzujú záujem niektorých politických strán v našom Parlamente. Tieto skupiny vnucujú diskusiu o týchto záležitostiach na pôdu nášho Parlamentu, kým iné záležitosti sa zametú pod koberec.

Podobné situácie azda vznikli aj v iných krajinách. V Poľsku nedávno úradujúci minister urobil všetko možné, použil všetky dostupné nástroje na to, aby vo funkcii udržal riaditeľa štátnej televízie. V konečnom dôsledku neuspel, ale vtedy som nepočul, že by nejaké politické skupiny žiadali, aby sa o tejto veci viedla rozprava. Podobné situácie sa vyskytli aj v iných krajinách.

Ak teda nechceme, aby nás niekto obvinil z uplatňovania dvojakých noriem, mali by sme ku každému pristupovať rovnako. Ak sa vyskytne problém, vtedy by sme o ňom mali vždy hovoriť. Ak to neurobíme, znamená to, že sú tam nejaké politické súvislosti, nejaké politické kľúčkovanie.

Pán Verhofstadt tu predniesol návrh, aby sa takpovediac zhora nastolili isté formálne, právne a legislatívne riešenia v určitých členských štátoch. Myslím si, že to nie je nič iné ako zavádzanie rozsiahlej, nadmernej európskej integrácie takpovediac cez zadné dvere a poza chrbát občanov. To by v skutočnosti znamenalo ísť proti vôli verejnej mienky vyjadrenej vo voľbách pri výbere parlamentov.

Európska únia je ešte stále spoločenstvo založené na národoch, na národných štátoch. Vyhybajme sa však takejto skratke, ktorou takpovediac poza chrbát národných štátov ustanovujeme pre ne určité právne predpisy.

Vážený pán predseda, nakoniec chcem povedať, že podľa mňa je to vnútorná záležitosť Talianska. Môže to byť taktiež ťažká záležitosť, ale mali by ju vyriešiť sami Taliani. Európsky parlament nie je vhodné miesto na riešenie týchto problémov.

Patrick Le Hyaric, v mene skupiny GUE/NGL. – (FR) Vážený pán predseda, pani komisárka, dámy a páni, sloboda tlače a informácií je základné a nescudziteľné právo, pretože je súčasťou ľudského rozvoja. Navyše, tak ako ste povedali, pani Redingová, potvrdzujú ho článok 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv o pluralite a článok 51 Charty základných práv Európskej únie o slobode prejavu.

Na základe európskych právnych predpisov a odporúčaní Parlamentného zhromaždenia Rady Európy a Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe o slobode médií náš Parlament nadobudol presvedčenie, že taliansky predseda Rady ministrov, teda vlastne hlava zakladajúceho člena Európskeho spoločenstva, porušuje zásady slobody a plurality tlače v niekoľkých ohľadoch. Spoločné verejné vlastníctvo, ako sú informácie a kultúra, zmenil na ozajstné komodity prinášajúce zisk, a to tým, že vybudoval mediálne impérium, ktoré pozostáva z niekoľkých televízií, rozhlasových staníc, vydavateľstiev, reklamných agentúr, poisťovacích spoločností a bánk.

Predseda talianskej rady sa navyše vyjadruje k tomu, kto je volený do verejnoprávnej časti médií. Tento faktický monopol na informácie a jeho financovanie mu umožňuje ovládať, kontrolovať a riadiť nielen väčšinu audiovizuálnych tlačových a vydavateľských médií, ale aj ich obsah tak, aby to vyhovovalo výlučne jemu. Takýto systém kontroly názorov je nezlučiteľný so základnou demokratickou diskusiou, ktorá ako jediná zaručuje skutočnú pluralitu tlače a médií. Dodajme taktiež, že keďže ten istý muž a jeho rodina držia v rukách politickú aj mediálnu moc, čelíme tu zjavnému konfliktu záujmov, ktorý je nezlučiteľný s väčšinovou demokraciou, demokraciou, ktorá je moderná a živá vďaka svojim aktívnym občanom.

Pán Berlusconi chce navyše obmedziť zverejňovanie súdnych informácií, podáva sťažnosti na novinárov, ktorí ho kritizujú, a vyhráža sa im a podáva sťažnosti na talianske noviny, ako sú *La Repubblica*, *L'Unità*, a dokonca aj na denník *Avvenire*, ktorý vydávajú talianski biskupi. Hrozbám čelia aj európske noviny vrátane francúzskeho časopisu *Le Nouvel Observateur*. Nezávislá tlač je teda finančne postihnutá dvojako: „Tremontiho“ nariadením zo 6. augusta 2008, ktoré znižuje pomoc nezávislým novinám, a ohlasovaným znižovaním rozpočtu. Berlusconiho názorová polícia sa teraz zameriava aj na ústavný súd, sudcov, Federáciu nezávislých novinárov a dokonca aj na samotný parlament, ktorému pán Berlusconi kazí povesť.

Ak sú za týchto podmienok všetky strany tohto Parlamentu ochotné konať na obranu toho, čo nazývame demokratické hodnoty Európskej únie, potom musíme vydať vážne varovanie a ako ste to povedali vy, pani komisárka, musíme presadzovať európske právne predpisy a spolu s tisícami talianskych intelektuálov, tvorcov a novinárov vyhlásiť, že sloboda informovať a sloboda byť informovaný sa musí bezpodmienečne rešpektovať tak v Taliansku, ako aj v celej Európskej únii.

Preto nášmu Parlamentu navrhujem, aby zriadil európsku agentúru na sledovanie plurality médií a tlače. Táto agentúra by sledovala rešpektovanie zásady oddelenia politickej moci od mediálnej moci na celom

územií Únie, zavedenie maximálneho prahu koncentrácie v médiách, rešpektovanie práv novinárov informovať a rešpektovanie vydavateľských práv v nezávislých novinách.

Vytvorilo by sa tým prepojenie medzi našim Parlamentom a národnými parlamentmi, editormi a tvorcami, združeniami novinárov, čitateľmi a televíznymi divákmi. Táto agentúra by mohla pripraviť návrh smernice proti koncentracii a za pluralitu. Toto by bol jeden spôsob, pán predseda, ako si v našej Európe udržať živú demokraciu.

Francesco Enrico Speroni, *v mene skupiny EFD*. – (IT) Vážený pán predseda, Európska únia je priestorom slobody a demokracie. Taliansko nie je výnimkou, dokonca ani čo sa týka informácií. Ak niekomu nestačí vziať do úvahy nespočetné publikácie, ktoré sa predávajú v novinových stánkoch, alebo širokú škálu existujúcich televíznych staníc vrátane lokálnych, nech si len pozrie správy nezávislých organizácií, napríklad monitorovacej jednotky z mesta Pavia, ktorá preukázala, že opozícia má k dispozícii 60 % vysielacieho času počas spravodajských relácií verejnoprávnej televízie a 49 % vysielacieho času v sieti Mediaset. Navyše je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zo 455 rozsudkov vo veci porušenia práva na slobodu informácií vydaných Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu sa len sedem týka Talianska, zatiaľ čo 29 Francúzska a 28 Spojeného kráľovstva.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že médiá by mohli byť ovplyvnené skutočnosťou, že taliansky premiér využil svoje ústavné občianske právo a proti niektorým z nich začal súdne spory, v tejto súvislosti je veľmi dôležité uznať, že talianske súdnictvo predsedovi vlády určite neustupuje, či už ide o prvostupňové rozsudky, alebo o právoplatné rozsudky v poslednom stupni. Niekedy sa skôr zdá, že opak je pravdou.

Sloboda prejavu je v Taliansku zaručená a každý, kto tvrdí opak, by mal mať dostatočnú odvahu nepredkladať len všeobecné návrhy uznesení z čisto politického hľadiska, ale iniciovať konanie v zmysle článku 7 Zmluvy, pri ktorom je potrebné písomne doložiť stav absolútne neexistujúcich vecí.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vážený pán predseda, potrebujeme revolúciu demokracie. Sedeli by ste tu dnes, pán predseda, keby v západnej Európe v 70. a 80. rokoch podmienky v Taliansku vydláždili cestu „berlusconizácii“? V súčasnosti však zisťujeme, že problémom nie je len Taliansko, ale že dochádza k berlusconizácii Európy, a to je veľmi, veľmi nebezpečné.

Ako člen konventu na vypracovanie Charty základných práv EÚ som sa stal svedkom krutého boja o túto kľúčovú otázku koncentrácie médií. Žiaľ, v dôsledku odporu istých síl sa nám v tomto bode nepodarilo pokročiť. Takmer o 10 rokov neskôr za to platíme. Je to veľmi nebezpečný vývoj. Stačí sa pozrieť na jednu krajinu, v ktorej som dlhé roky pracoval: čo sa stalo s útočnou zbraňou demokracie, ako ju svojho času nazval magazín *Spiegel*, v reálnych podmienkach novej hospodárskej koncentrácie? A prečo sme v týchto podmienkach, keď je Európa skutočne potrebná v tejto mimoriadne dôležitej oblasti slobody tlače a prejavu, nedosiahli pokrok, na ktorý čakalo toľko Európanov, kvôli ktorému vlastne niektorí z nich začali revolúciu? Čo je so smernicou? Čoho sa bojíte, pani Redingová? Aké sily sú tu v hre? Volajú sa Murdoch alebo nejaký inak?

Podme teraz na verejnoprávnu televíziu. V Rakúsku z nej získava informácie 62 % obyvateľov. Kto ju teda ovláda? Takmer výhradne vládne politické strany. Keď sa pozriem na vládny aparát v Nemecku, konštatujem, že aj tam sú vo vedení nesprávni ľudia. Sloboda tlače je potrebná – a nielen v Taliansku!

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, televízne zábery prázdnej rokovacej sály budú najlepším svedectvom toho, aká je táto rozprava vykonštruovaná a smiešna. V roku 2004 sa totiž v tomto Parlamente uskutočnila rozprava o slobode informácií v Taliansku. Prijali sme uznesenie, v ktorom navrhovatelia vyhlasovali, že sú znepokojení situáciou v našej krajine. Mali sme stredopravicovú vládu a premiéra Silvia Berlusconiho. Po víťazstve ľavice v roku 2006 problém zázračne zmizol. Už žiadne dramatické rozpravy v Európskom parlamente, žiadne medzinárodné varovania a žiadne zbieranie podpisov, ktoré je také drahé ľavicovým pokrytcom.

Po ďalšom volebnom víťazstve pána Berlusconiho sa však ohrozenie voľného pohybu myšlienok náhle zázračne znovu objavilo. V skratke sa to dá povedať tak, že keď je vláda stredopravicová, tlač je v nebezpečenstve, a keď je vláda stredolavicová, nie sú žiadne problémy. Je však škoda, že percento občianskych súdnych a trestných konaní, ktoré v našej krajine vedú proti novinárom predstavitelia ľavice ako Massimo D'Alema a Romano Prodi, je najvyššie v histórii. Na týchto sporoch sa podieľajú až 68 %.

Nie som si teda istý, či mohla slobodu tlače ohroziť jedna žaloba podaná pánom Berlusconiom. Možno by to dokázal lepšie než ja vysvetliť pán Cohn-Bendit, ktorý v jednom rozhovore doslova povedal: „Je absurdné

porovnávať pána Berlusconiho s diktátorom: neposiela do väzenia disidentov a má väčšinovú podporu. Stredná ľavica jednoducho prehrala.“ Jednoducho prehrala.

Pre naše milované Taliansko je veľkou potupou byť predmetom fraškovitej surrealistickej debaty hŕstky profesionálnych dezinformátorov. Táto potupa ich navyše vyjde draho, pretože opäť raz stratia podporu Talianov, ktorí budú za pána Berlusconiho hlasovať v ešte väčšom počte než dnes, pretože okrem iného veria, že je odhodlaný bojovať za blaho Talianska. Na druhej strane sa zdá, že vy, dámy a páni, máte v úmysle – ste rozhodnutí – zničiť povest našej krajiny. Ujma, ktorú spôsobujete Európe, je však možno väčšia než ujma spôsobená Taliansku: verejnosti totiž ponúkate karikatúru Európy a pritom sa tvárite, že rozdáвате demokratické mandáty. Vaším cieľom však nie je dodržiavanie ľudských práv, ale chcete prevrátiť skutočnosť hore nohami stalinistickým štýlom, ktorý je dnes paradoxne typický pre predstaviteľov skupiny, ktorá sama seba nazýva liberálnou.

Veď len dokážte, ak môžete, dámy a páni zo strany Antonia Di Pietra, že nie ste komunisti. Minulosť vás prenasleduje a je to minulosť ľudí, ktorí nikdy neprestali používať klamstvá ako spôsob označovania svojich politických protivníkov za nebezpečných. Skutočnú hrozbu pre demokraciu však predstavujú tí, čo sa nám usilujú zobrať budúcnosť tým, že odmietajú prijať výsledky slobodných volieb a vyvolávajú duchov.

Budúcnosti sa ale nevzdáme, a preto budeme počas tohto volebného obdobia bojovať za to, aby sa európsky projekt, v ktorý oduševnene veríme, nezdeformoval v dôsledku zámeny medzi slobodou prejavu a dezinterpretáciou a medzi spravodlivosťou a manipuláciou síl. Takzvaní liberáli, mali by ste vedieť, že sa vám nepodari zmenšiť naše odhodlanie prispieť k spoločnému blahu...

(Predseda prerušil rečníka.)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, rád by som sa pána Maura niečo opýtal. Pri príprave tejto rozpravy som s ním veľakrát hovoril. Včera bol u mňa v kancelárii a náš vzťah je založený na veľmi dobrej spolupráci.

Preto si myslím, že mu môžem položiť nasledujúce otázky bez toho, aby to vyvolalo vlnu emócií. Dokážete si predstaviť, že dôvodom rozsiahlych diskusií v Taliansku je skutočnosť, že Taliansko je, pokiaľ viem, jediným demokratickým štátom, v ktorom je najväčší prevádzkovateľ médií zároveň predsedom vlády? Je možné, že by práve táto kombinácia záujmov bola dôvodom tejto rozpravy?

(potlesk)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, pánovi Schulzovi som veľmi vďačný. Chcel by som zdôrazniť, že existuje rozprava, ktorej sa nielenže nebudeme vyhýbať, ale s radosťou sa na nej zúčastníme, aby sme mohli diskutovať napríklad aj o úlohe, ktorú zohráva pán Murdoch – a to rozprava o koncentrácii médií v Európe. A predovšetkým chceme, samozrejme, zabezpečiť, aby sa táto rozprava úmyselne nezneužívala na útoky voči jednej krajine.

Musím, samozrejme, zdôrazniť, že som ochotne odpovedal pánovi Schulzovi, pretože ho považujem za najvýznamnejší politický výtvor Silvia Berlusconiho.

Claude Moraes (S&D). – Vážený pán predseda, ako práve uviedol pán Martin Schulz, z pohľadu Skupiny socialistov a demokratov sa táto rozprava netýka len Talianska. Ani ja nie som taliansky rečník. Naša skupina zastáva názor, že pluralita médií nie je len problém Talianska. Týka sa všetkých členských štátov a všetky členské štáty Európskej únie by mali garantovať tieto zásady plurality médií.

Tento Parlament už dlho žiada Komisiu, aby prijala opatrenia na zaručenie plurality médií. Komisia sa s cieľom definovať ukazovatele plurality zaviazala zaviesť prístup v troch krokoch pozostávajúci z pracovného dokumentu, nezávislého štúdie a oznámenia.

Pani komisárka Redingová nespomenula, že dva z týchto krokov sa už uskutočnili. V rámci našej skupiny netrpezlivo očakávame tretí krok, oznámenie o pluralite, a sériu legislatívnych opatrení, ktoré zaručia túto zásadu v Únii – v celej Únii, nielen v Taliansku. Naše hľadisko je totiž založené na skutočnosti, že Európska únia nie je len hospodárskou a menovou úniou alebo voľnou koalíciou členských štátov, ale aj súborom hodnôt. V tejto rozprave je nesmierne dôležité znova potvrdiť toto hľadisko.

Jedno z týchto práv – sloboda informácií, ktorú Charta EÚ definuje ako právo prijímať a odovzdávať informácie bez zasahovania orgánov verejnej moci – je mimoriadne dôležité. Pre Taliansko je to ozajstný problém, ako uviedol pán David Sassoli z našej skupiny v osobitnom stanovisku. Je to však aj širší problém Európskej únie,

čo pre našu skupinu predstavuje výzvu: pre všetkých poslancov vrátane talianskych. Situácia v Taliansku je bezprecedentná, no mohlo by ísť o nebezpečnú situáciu pre celú Európsku úniu. To je pohľad našej skupiny.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, v prvom rade by som sa chcela obrátiť na pani komisárku, ktorá tvrdila, že riešenie istých problémov nie je úlohou tohto Parlamentu. Rada by som však zdôraznila, že úlohou tohto Parlamentu je zabezpečiť dodržiavanie Zmluvy a ústav jednotlivých členských štátov. Taliansky minister spravodlivosti pred niekoľkými mesiacmi vyhlásil, že zariadil okamžité zablokovanie niektorých častí lokality YouTube a internetu. Rada by som poukázala na to, že takéto veci sa dejú len v Číne. Článok 21 talianskej ústavy ustanovuje, že tlač nesmie byť podriadená povoleniam ani cenzúre.

Ako už potvrdili ďalší poslanci, Taliansko je jedinou krajinou, kde má predseda vlády monopol na verejnoprávne a teraz už i súkromné televízne stanice a kde sa, žiaľ, prijíma zákon, ktorý v podstate novinárom zakáže uverejňovať čo i len správy týkajúce sa súdnictva. Dôvod je ten, že keby boli zverejnené, Taliani by sa pravdepodobne dozvedeli o účasti pána Berlusconiho na atentátoch z roku 1992, mafiánskych vraždách, pri ktorých zahynuli Giovanni Falcone a Paolo Borsellino.

(Predseda požiadal o poriadok.)

Vážený pán predseda, chcela by som vás požiadať o zabezpečenie poriadku v Parlamente. Nie sme totiž na trhu.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Vážený pán predseda, podľa môjho názoru sa dá sloboda tlače v istej krajine náležite hodnotiť, len ak vezmeme do úvahy všetky aspekty problému. Mala by medzi ne patriť dôkladná analýza trhov vrátane reklamných a zvyklostí obyvateľstva, napríklad priemerného času stráveného sledovaním televízie, distribúcie tlačových médií, úrovne gramotnosti atď. Prišli by sme na niekoľko pozoruhodných rozdielov v týchto faktoroch medzi Talianskom a mnohými inými členskými štátmi. Ak sa o týchto významných rozdieloch, napríklad o koncentrácii vlastníctva médií a straneckej politickej kontrole nad verejnoprávnymi médiami, nebude otvorene diskutovať, taliansky model zákerne presvedčí mnohých ľudí.

Rád by som to prirovnal k vírusu, ktorý nie je dostatočne nebezpečný na to, aby zabil nositeľa, ale rozhodne ho oslabuje a môže nakaziť aj ostatných. Prítomní poslanci Európskeho parlamentu by mali vedieť, že v Estónsku jedna stredolavicová strana bezohľadne nasledovala súčasný taliansky model, keď sústredila všetky verejné a súkromné zdroje pod svoju kontrolu a po celom hlavnom meste Tallinn šírila jednostranné správy. Nebol by som vôbec ani proti európskej diskusii o tejto záležitosti.

Preto si na rozdiel od Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) myslím, že je čas diskutovať o slobode tlače a prijať uznesenie. Výsledné uznesenie by sa nemalo považovať za akési vyrovnávanie účtov medzi politickými stranami v tom či onom členskom štáte, ale skôr za príležitosť presadzovať hodnoty, na ktorých je Európska únia založená.

Potito Salatto (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, už trikrát som zdvihol kartu, no slovo ste mi aj tak nedali, hoci pánovi Schulzovi ste ho dali.

Preto sa teraz obraciam s otázkou na rečníka i na všetkých ďalších, ktorí mali slovo, bez ohľadu na politickú skupinu. Zisťovali ste, či niekedy stredolavicové vlády prijali zákon, ktorý by mohol zabrániť koncentrácii masmédií v rukách pána premiéra Berlusconiho?

Indrek Tarand (Verts/ALE). – To je zaujímavá otázka. Chcelo by to historický výskum: urobili v tomto smere stredolavicové vlády niečo? Vo svojom prejave som zdôraznil, že stredolavicová vláda robí to isté ako pán Berlusconi v Taliansku. Rozprava sa teda týka Európy, slobody prejavu a vecí, ktoré ju ohrozujú z oboch strán – zľava i sprava. To je môj názor.

Predseda. – Pána Salatta by som chcel informovať, že, žiaľ, nemôžem dať slovo každému, kto chce položiť otázku po zdvihnutí modrej karty. Rozprava by sa tým príliš predĺžila. Je mi ľúto.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, dnes dopoludnia som si vypočul najrôznejšie obvinenia talianskeho premiéra s výnimkou toho, že vďaka svojej podnikateľskej činnosti dáva prácu desaťtisícom ľudí. Prepáčte mi, ak sa tento faktor zdá byť v tomto období zanedbateľný.

Tí, čo tvrdia, že v Taliansku nie je sloboda alebo pluralita informácií, vedome klamú. Vyzývam vás, dámy a páni – nie iba Talianov, ale aj ostatných –, aby ste si preštudovali články uverejnené v ktoromkoľvek mesiaci

roku 2009 v troch hlavných celoštátnych denníkoch: *Il Corriere*, *La Stampa* a *La Repubblica*. Zistili by ste, že v závislosti od konkrétneho mesiaca je 60 – 70 % týchto článkov proti väčšinovej vláde a ministrom, ktorí ju tvoria.

Podiel článkov zameraných proti vláde a v tomto prípade proti pánovi ministrovi Maronimu vzrástol počas mesiaca nasledujúceho po prijatí bezpečnostného balíka na 80 %. Pokiaľ ide o televíziu, pozrite si relácie, ktoré pripravujú páni Giovanni Floris, Michele Santoro a Fabio Fazio. Len potom budete môcť hlasovať o uznesení.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pán predseda, ako vidím, nie som, našťastie, jediný, kto veľmi spochybňuje túto značne absurdnú iniciatívu, ktorej zjavným cieľom je označiť Taliansko za krajinu, kde je od základu ohrozená sloboda informácií. Socialisti podľa všetkého vidia trochu problém v tom, že existuje aspoň jeden členský štát EÚ, v ktorom politicky korektná ľavicová neovláda všetky noviny a médiá. Taliansko Silvia Berlusconiho – a svoje slová starostlivo vyberám, pretože s pánom Berlusconiho nemám nič spoločné – je v porovnaní s mnohými ďalšími európskymi krajinami vzorom slobody, slobody prejavu a plurality tlače.

Náš kolega pán Verhofstadt, ktorý v tomto Parlamente práve nemilosrdne zaútočil na pána Berlusconiho, je vo svojej krajine – v našej krajine – slávny, alebo skôr neslávne známy, pre svoje nedávne hrozby a osobné zásahy, keď novinári kritizovali jeho vládu. Je asi tým posledným človekom, ktorý by mal o tomto hovoriť. Ja by som bol privítal iniciatívu Komisie na obnovenie slobody prejavu a informácií vo všetkých členských štátoch EÚ, kde ju skutočne ohrozuje legislatíva, ktorá často pod zámenkou takzvaného boja proti rasizmu zabíja slobodu. Alebo čo tak iniciatíva Komisie napríklad v prípade, keď – ako sa stalo tiež len prednedávnom – holandský politik nedokáže ani len získať povolenie na vstup do ďalšieho členského štátu EÚ, Spojeného kráľovstva. Mohol by som uviesť aj úplne čerstvý príklad našej vlastnej krajiny, v ktorej naša strana *Flámsky záujem*, druhá najväčšia strana vo Flámsku, trpí diskrimináciou zo strany verejnoprávneho média financovaného daňovníkmi. Štátna rada, ktorá je najvyšším súdnym orgánom Belgicka, túto diskrimináciu len nedávno popísala ako deformáciu volebného zastúpenia. Pravda je, že v Európe existuje veľa problémov v súvislosti so slobodou informácií, no v žiadnom prípade sa všetky netýkajú Talianska pána Berlusconiho. Opak je pravdou.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, vo svetle presvedčivého prejavu pána Maura odrazu dokonca aj pán Schulz pripustil, že by bolo dobré, keby sme teraz hovorili o Európe ako celku.

Žiaľ, Taliansko je názvom dnešnej rozpravy. Je mi úplne jasné, prečo mnohí z vás nemajú záujem o to, aby sme hovorili o Európe ako celku. Ak by som sa napríklad pozrel na mediálne záujmy nemeckých sociálnych demokratov, skonštatoval by som, že vlastní 90 % denníka *Frankfurter Rundschau* a že Sociálnodemokratická strana Nemecka (SPD) vlastní 57 % novín *Neue Westfälische* a podiel v mediálnej skupine WAZ. Mediálne podiely sú dnes pre stranu SPD najväčším zdrojom príjmov. Je mi preto úplne jasné, prečo mnohí z vás nemajú záujem o to, aby sme hovorili o vlastníctve v iných prípadoch, a chcu diskutovať len o Taliansku.

Vzhľadom na situáciu v Taliansku a pozitívne vyjadrenia, ktoré sme si vypočuli, je táto rozprava kontraproduktívna. Ako môžete počuť, nie som Talian, ale najpresvedčivejší argument, ktorý mi prichádza na myseľ, je otázka, čo sa dialo v rokoch 2006 až 2008, keď bola v Taliansku ľavicová vláda a, samozrejme, v tom čase – ako zdôraznil pán Mauro – bolo všetko úžasné a v poriadku. Vtedajšia vláda nepredložila žiadne legislatívne návrhy zamerané na definitívne ukončenie koncentrácie médií, hoci bola pri moci.

Dnes, keď majú v Taliansku konzervatívne strany opäť raz jednoznačnú väčšinovú podporu, sa problémy zrazu opäť objavili. Táto rozprava nesmie dávať priestor nečestnosti. Keďže socialisti, ľavičiar v tomto Parlamente, už nemajú argumenty, ktorými by nás zahnali do kúta, budem v tejto rozprave s veľkým potešením pokračovať!

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Vážený pán predseda, pani Redingová, táto rozprava môže mať jediný cieľ: vyslanie silného politického signálu v prospech slobody prejavu a nástroja na zabezpečenie jej kvality, ktorým je pluralita informácií. Dôležité je aj vyslať tento signál do celej Európy, teda na európskej úrovni.

Súhlasím s rečníkmi, ktorí zdôraznili skutočnosť, že sloboda prejavu a pluralita informácií sú najdôležitejšími základmi európskeho projektu, ktoré nikdy nebudú definitívne zabezpečené a potvrdené. Práve naopak: sú neustále ohrozované a hrozby neprichádzajú len z politiky, teda z autoritárstva a populizmu alebo z ústupu či popierania slobody a plurality v rámci politického spektra, ale aj z trhu, z trhovej koncentrácie, deformácie a zneužívania.

Som preto presvedčený, že táto rozprava sa netýka len jednej krajiny, ale má európsky rozmer, lebo práve na európskej úrovni prebieha proces transformácie demokracie.

Zatiaľ čo demokracia sa po zavedení všeobecného volebného práva stala zástupnou a všetci ľudia začali byť rovní – jedna osoba, jeden hlas – na komunikačnom trhu si navzájom nie sme všetci rovní, pretože nemáme rovnaký prístup k diskusným rozhlasovým reláciám, televíznym diskusiám, stĺpčekom v tlači a úvodným komentárom v komunikačných médiách. Nemôžeme sa teda všetci rovnakou mierou zúčastňovať na budovaní spoločenského rámca, ktorý napriek tomu demokraticky rovnako patrí všetkým občanom Európy.

Preto je táto rozprava dôležitá, aby sme si pripomenuli, že Komisia sa tento rok, v roku 2009, zaviazala predložiť Parlamentu oznámenie zamerané na hodnotenie možných celoeurópskych hrozieb pre slobodu prejavu a pluralitu informácií, a aby sme upozornili na význam vypracovania smernice, ktorá bude zaručovať pluralitu informácií, pokiaľ ide o nové technológie a najmä televíziu.

Je veľmi dôležité, aby sa táto diskusia v Európe uskutočnila, pretože je jasné, že mnohé krajiny Európskej únie nie sú schopné zvládnuť túto diskusiu samy so zabezpečením všetkých záruk jej náležitého priebehu.

Ak niečo urobíme v Európskom parlamente, na európskej úrovni, vyšleme silný signál odhodlania zabezpečiť stálosť a prežitie slobody prejavu v rámci plurality informácií 21. storočia.

PREDSEDÁ: PANI ANGELILLI

podpredsedníčka

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, pokúsím sa byť stručný. Taliansko je naozaj šampiónom slobody, či skôr – takpovediac – libertinstva, ako je vidieť pri čítaní talianskych novín, ktoré chce pán Berlusconi umlčať, proti ktorým vedie súdne spory, pretože okrem iného odhaľujú jeho osobné vzťahy, a prostredníctvom ktorých si vyberá aj politických kandidátov. Ženy, ktoré za ním chodia, platí buď peniazmi, alebo príslubmi kandidatúry. Situácia je takáto: pán Berlusconi ovláda talianske médiá.

Pravdou je, že neexistujú zákony namierené proti slobode tlače – aspoň zatiaľ nie. Pán Berlusconi sa ich však chystá zaviesť. Len prednedávnom sme zrušili zákon Angelina Alfana, ktorý vymyslel pán Berlusconi, aby sa uchránil proti súdom a všetkým prebiehajúcim konaniam. Preto sme sa ocitli v takejto situácii. Je správne žiadať Európu, aby riešila tento problém? Určite, pretože v Taliansku sa nám to nedarí. Žiadame Európu, aby na humanitárnom základe zasiahla a riešila problém slobody tlače v Taliansku. Taká je naša požiadavka a veríme, že je to dôležité aj pre Európu, ak nechceme, aby sa vírus rovnako rýchlo rozšíril aj tu.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Vážená pani predsedajúca, tento deň nie je pre Európsky parlament vzrušujúci. Premrhalí sme ho totiž na nezmyselnú rozpravu, hoci všetci vieme, že v Európe niet krajiny, ktorá by mala väčšiu slobodu prejavu a informácií než tá naša.

Keď však bola v Taliansku pri moci ľavica a strana ako tá naša mala k dispozícii 0,1 % vysielacieho času v televíznom spravodajstve, hoci bola zastúpená v talianskom parlamente, senáte i v Európskom parlamente, vy, vážený pán Sassoli – pracovali ste v tom televíznom spravodajstve –, ste si nezúfali, nedemonštrovali ste v uliciach a už vôbec ste sa nevzdali svojho krásneho platu v televíznej stanici RAI.

Vy obrancovia slobody tlače proti cenzúre! Počuli sme Belgičanov: má však strana *Flámsky záujem* v Belgicku k dispozícii túto slobodu tlače, tieto široké informácie, alebo je cenzurovaná, ako sme boli aj my? V Taliansku cenzurovali ešte aj starého dobrého pána Pannellu a všetci boli ticho – vrátane vašej ľavice. Musel držať hladovku: akí skvelí bojovníci za slobodu! Novinársky Sovietsky zväz. Akú slobodu priznáva taliansky zväz novinárov menšine? Musí mlčať, nemá k dispozícii žiadny stĺpček ani vysielací čas. Akí skvelí bojovníci za slobodu!

Prepáčte, ale vy, čo ste takí odvážni, choďte demonštrovať do Peking, na Kubu a do Teheránu a zviažte sa reťazami tam, kde ľudia za slobodu tlače umierajú! Hanba vám, zbabelci! Choďte do Teheránu, choďte do Teheránu, zbabelci, zbabelci, zbabelci, zbabelci! Nech žije sloboda, nech žije naša slobodná demokratická krajina...

(Predsedajúca prerušila rečníka.)

Carlo Casini (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, rád by som vysvetlil zjavne nejednoznačný pocit, ktorý mám po prvej časti rozpravy. Úplne totiž súhlasím so silnými slovami, ktoré predniesol náš pán

predseda Daul, ale súhlasím aj so slovami pána Sassolihho, ktorý by mal byť podľa všetkého mojím politickým protivníkom.

Vysvetlím vám to lepšie. Som schizofrenický, keď mám takéto nejednoznačné pocity, alebo sa len zbytočne usilujem zosúladiť skutočnosť, že v Taliansku sedím v radoch opozície, zatiaľ čo tu sa nachádzam v blízkosti strany *Ludia slobody*, v *Ludovej strane*? Myslím, že odpoveďou môže byť zdôraznenie zjavného kontrastu medzi rozsahom a významom témy slobody informácií, ktorá je veľmi dôležitou témou... Keby Montesquieu žil v dnešnej dobe, nehovoril by len o zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci, ale aj o ďalších mociach, pričom na prvé miesto by dal tlač ako štvrtú moc, pretože predstavuje problém slobody, boja proti duševnému zotročovaniu a problém demokracie.

Na druhej strane, kvapku, ktorou pretiekol pohár vody po mesiacoch a mesiacoch barbarizácie celej talianskej tlače – dovoľte mi povedať, že kvalita talianskej pravicovej i ľavicovej tlače je už mesiace úbohá, pretože politika naozaj padla na dno – predstavoval proces pána Berlusconiho. Odpustite mi, prosím, ale štyri roky som pracoval ako trestný sudca v piatom trestnom senáte kasačného súdu, kde sme rozhodovali o trestných činoch ohovárania. Na základe toho viem, že pán Mauro má pravdu: bol som totiž svedkom mnohých súdnych konaní vo veci trestného činu ohovárania, no nikto neprotestoval. Občania majú právo obhajovať sa aj v týchto situáciách.

Dúfam preto, že ak sa naozaj pokúsime zmieriť zjavne protikladné stanoviská, prinesie nám to skutočne nový, lepší spôsob riešenia problému v celej Európe, nielen v Taliansku.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, ak sa niekto usiluje označiť za protitalianskych, podvratných a komunistov tých, čo vyzývajú na prijatie série predpisov o komunikácii a slobode informácií pri dodržaní plurality, pre ktorú je charakteristické jednoznačné oddelenie osudov osôb, ktoré vykonávajú významné inštitucionálne funkcie, a majetku, ktorý získali z podnikania v oblasti vydavateľskej činnosti a informácií, dopúšťa sa vážnej chyby, ktorú tu, v Európe, nie je možné odpustiť, ospravedlniť ani dopustiť.

Vo svojich prejavoch neraz spomíname talianskeho premiéra. Mohli by sme spomenúť aj to, koľko novín vlastní: v Taliansku 150 a približne 40 televíznych staníc. To však nie je problém. Problém spočíva v tom, že pluralita informácií – a v informáciách – je základným kameňom každej slobodnej demokracie a musí sa používať ako obrana pred monopolistickou a oligopolistickou filozofiou a konfliktami záujmov.

Vážená pani komisárka Redingová, zvrchovanosť jednotlivých štátov a neustále potvrdzovanie toho, že Európska únia nie je superštát, nesmie viesť k tomu, že zabudneme, že Európska únia má aj Chartu základných práv, z ktorej vyplýva legislatívny systém, ktorý členské štáty musia brať do úvahy. Dobré viete, že práve v týchto otázkach Európsky súdny dvor – v prípade Talianska, nie vo veciach systémovej povahy, vážený pán Speroni – vydal mnohokrát rozsudky, ktoré neboli ešte stále vykonané.

Globalizácia trhov a stále narastajúce využívanie vysielania si vyžadujú cielenejšie európske právne predpisy zamerané na reguláciu tejto citlivej oblasti, ktorá tak silno vplýva na verejnú mienku, a tým aj na zásadu ľudovej zvrchovanosti – ktorá nie je len základom Talianska, ale aj Európskej únie – a na spôsob jej uplatňovania.

Už by sme nemali nikomu dovoliť odvolávať sa na posvätné práva ľudovej väčšiny, a tým ospravedlňovať ohrozenie slobody tlače, v ktorej až donedávna panovala nerovnosť medzi žalobcom a žalovaným – či už v Taliansku, alebo v Portugalsku, ako sme už spomenuli –, pretože to podkopáva základy pravidiel spolunažívania, na ktorých je Únia postavená. Z tohto dôvodu naliehavo potrebujeme smernicu proti koncentracii v oblasti informácií, ktorá bude regulovať konanie osôb, ktoré sa zúčastňujú na politike a zároveň ovládajú veľmi významné médiá.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, chcela by som v rýchlosti poukázať na to, že predmetom tejto rozpravy je to – a z prejavov pani Redingovej a pána Daula to jasne vyplynulo –, čo si predstavujeme pod Európou. Teraz neútočíme na jeden členský štát; ide o to, či vieme, či uplatňujeme zmluvy, či uplatňujeme Európsky dohovor o ľudských právach podpísaný v Ríme v roku 1950 a či uplatňujeme článok 6 Zmluvy.

Pán Daul, keď citujete pána Napolitana, citujte všetko. Prezident Talianskej republiky zdôraznil, že existujú právne prostriedky, a vo svojom prejave spomenul článok 7 zmlúv. Tento článok nám dnes umožňuje vyjadrovať sa z právneho hľadiska a bez emócií k porušovaniu ľudských práv v členskom štáte – dnes je to Taliansko, zajtra to bude iná krajina.

Mojou poslednou veľmi dôležitou pripomienkou je, že v každej krajine sveta sa diktátori a ľudia, ktorí chcú podkopávať ľudské práva, skrývajú za suverenitu. Pre mňa je Európa kontinentom univerzálnej platnosti ľudských práv. Ak neuznáme, že my, ktorí sedíme v tom istom Parlamente, máme právo, máme povinnosť vidieť, čo sa deje v jednom z členských štátov, ako môžeme povedať diktatúram vo vzdialených krajinách, že obhajujeme univerzálnu myšlienku, čo je zvlášť dôležité, pokiaľ ide obranu práv žien?

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Vážená pani predsedajúca, je zvláštne, že keď v tomto Parlamente hovoríme o slobode prejavu v Taliansku, vždy prekračujeme rečnícky čas a tým nepriamo cenzurujeme nasledujúceho rečníka. Preto sa teraz budem snažiť presne dodržať rečnícky čas, ktorý mi bol vyhradený.

Musím povedať, že by som považoval za oveľa vhodnejšie viesť túto rozpravu v talianskom parlamente ako v Parlamente v Bruseli, iba ak by sme chceli – ako sa už niekto vyjadril – diskutovať o slobode tlače všeobecne, t. j. v kontexte európskeho kontinentu. Na druhej strane si však myslím, že stojí za to spomenúť niektoré údaje, ktoré už uviedol pán Speroni a nad ktorými by sme sa mali zamyslieť.

Môžem potvrdiť, že zo 455 rozsudkov vynesených Európskym súdom pre ľudské práva vo veci porušenia článku 10 o slobode prejavu sa 29 týka Francúzska, 28 Spojeného kráľovstva, 15 Grécka, 10 Rumunska, 8 Poľska a len 7 Talianska. Chcel by som vás požiadať, aby ste sa nad týmito údajmi zamysleli.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Nedivím sa, ak si niekto, kto sleduje túto rozpravu, myslí, že toto nie je Európsky parlament, ale taliansky parlament. Toto však naozaj nie je taliansky parlament, a preto to nie je správne miesto na vedenie takýchto v podstate vnútroštátnych politických diskusií. Všetci poznáme svojráznu povahu talianskeho predsedu vlády. O to tu však nejde. Ide o to, či ako európska inštitúcia máme právomoc prijímať v týchto záležitostiach rozhodnutia. Odpoveď na to je jasná. Dala nám ju dnes pani komisárka Redingová, keď povedala, že tieto otázky nepatria do kompetencie EÚ a že nemôžeme na seba vziať úlohu, ktorá nám neprislúcha.

A preto, keďže táto otázka nepatrí do našej kompetencie, treba o nej diskutovať a rozhodnúť na vnútroštátnej úrovni. Ak začneme uplatňovať právomoci, ktoré nám neprislúchajú, a ak budeme zasahovať do otázok, ktoré nepatria do našej kompetencie, budeme skôr podkopávať ako posilňovať svoju legitimitu. Podkopávali by sme inštitúciu, ktorú zastupujeme, a skôr by sme zväčšovali než znižovali vzdialenosť medzi nami a našimi občanmi. Ak si chceme získať rešpekt našich občanov, musíme začať tým, že budeme rešpektovať obmedzenia našich kompetencií.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Vážená pani predsedajúca, Európska únia má povinnosť zaručovať pluralitu médií. Táto rozprava o slobode tlače sa týka plurality vlastníctva masovokomunikačných prostriedkov, ich štruktúry a postupov pri vymenúvaní ich riaditeľov, vzťahov medzi politikou, podnikateľskou sférou a samotnými médiami a prístupu občanov k rôznym názorom. Myslím si, že budete so mnou súhlasiť, že stav talianskych médií, čo je otázka, ktorou sa dnes zaoberáme, nespĺňa základné pravidlá potrebné na zaručenie slobody tlače v tejto krajine.

Žiadame preto Komisiu, aby reagovala na žiadosti, ktoré tento Parlament v uplynulých rokoch predniesol, a definovala konkrétne kritériá hodnotenia možných porušení týchto práv a slobôd v každom členskom štáte.

Naším cieľom, o ktorom nesmie nikto pochybovať, je chrániť právo občanov získavať informácie rôzneho druhu, tak ako novinári majú právo slobodne informovať, pretože, ako povedali minulé sobotu demonštranti, informácie nám dávajú viac slobody.

Sarah Ludford (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, určite nie je náhoda, že minulý týždeň britskí konzervatívci získali podporu Ruperta Murdocha a včera hlasovali proti rozprave o slobode tlače. Zatiaľ čo nové, bývalé komunistické členské štáty dosiahli v oblasti slobody tlače veľké pokroky, pri pohľade na to, ako ovláda média pán Silvio Berlusconi, by ozelenel od závesti aj Erich Honecker.

Avšak hrozby, zastrašovanie a osočovanie nielen tlače, ale aj prezidenta a sudcov zo strany pána Berlusconiho idú ďaleko za rámec čisto vnútroštátnej záležitosti. Riešenie tohto problému je jednoznačne v záujme celej Európy. Pani komisárka Redingová veľmi prekvapivo povedala, že by sme inštitúcie EÚ nemali používať na riešenie vnútroštátnych problémov. Potom načo vôbec máme európske zmluvy a zákony vrátane tých, ktoré vyžadujú uplatňovanie základných práv a princípov právneho štátu?

EÚ je v skutočnosti jasne a legálne oprávnená konať v záujme všeobecnej ochrany slobody slova a základných práv. Tento právny základ existuje a dopĺňať ho musia právne predpisy o diverzite a pluralite médií. Pasivita pani komisárky ma veľmi sklamala.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, článok 21 ústavy a článok 3 zákona č. 102 z roku 2004 definujú v Taliansku rozsah slobody tlače a stanovujú jej obmedzenia: tlač musí byť objektívna, dôkladná, spravodlivá a nestranná a vždy musí v súlade so zásadami stanovenými Európskou úniou zaručovať rešpektovanie ľudskej dôstojnosti. V internetovom a digitálnom veku, keď sa zakladajú nové a nové noviny, verejná služba okázalo vysiela programy, ktoré sú voči predsedovi vlády otvorene nepriateľské, zatiaľ čo tlač a médiá sú zdesené tým, že Silvio Berlusconi od dvoch tlačových periodík požaduje náhradu škody.

1 100 rozhlasových staníc, 162 novín a niekoľko stoviek súkromných televíznych staníc asi nie je dostatočnou zárukou plurality médií, ktorú iniciatíva Silvia Berlusconiho údajne ohrozuje. Natíska sa podozrenie, že ak sa nejaká mediálna moc začne správať cenzorsky, má ambície stať sa sama politickou mocou. A zatiaľ v ostatných častiach sveta funguje ten istý systém, keď vplyvné noviny ako *El País*, *The Sun* a *Tarin* zjavne veľmi rýchlo menia svoju politickú orientáciu.

Talianska ľavica sa však namiesto prijatia vlastnej politickej stratégie spolieha na to, že niektoré zložky národnej federácie novinárov budú uskutočňovať čo najneoložnejšie a najhúževnatejšie nedemokratické útoky na úradujúcu vládu – v tomto prípade prostredníctvom série vopred pripravených akcií. Predseda vlády, ktorého si obyvatelia Talianska slobodne zvolili, sa napriek tomu naďalej teší veľkej podpore občanov, ktorí veria, že Európsky parlament dokáže potvrdiť – ako to urobil v roku 2004 –, že sloboda tlače je uznanou a hlboko vžitou hodnotou.

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, nie je mojím zámerom ani zámerom mojej skupiny – ktorá podporila a chcela túto rozpravu – prenášať invektívy z talianskej vnútropolitckej scény na európsku úroveň. Otázka slobody informácií sa týka nás všetkých: je vecou Európskej únie, ktorá môže a musí v tejto otázke prijímať opatrenia na úrovni Spoločenstva s cieľom čeliť politickým a hospodárskym vplyvom a zaručovať pluralitu informácií.

Talianska anomália, kde je predseda vlády zároveň vlastníkom niektorých najdôležitejších súkromných sietí, spočíva práve v existencii nebezpečného prepojenia medzi médiami a politickou a hospodárskou mocou. Presne z tohto dôvodu žiadame legislatívne opatrenie na európskej úrovni, opatrenie, ktoré – bez toho, aby bolo aktom namiereným proti Taliansku – pomôže zaručiť pluralitu informácií a zabrániť koncentráciám a konfliktom záujmov. Preto dnes Komisii vyzývame, aby čo najrýchlejšie konala – čo tento Parlament požadoval už v minulosti – a vybavila Európsku úniu spoločnými pravidlami, ktoré všetkým občanom zaručia slobodu informácií.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, musím sa priznať, že vyjadrenie pani komisárky Redingovej ma dosť šokovalo, pretože za garantovanie dodržiavania demokratických princípov a základných práv sú skutočne zodpovedné v prvom rade členské štáty. Ale mýlite sa, keď hovoríte, že EÚ v tom nehrá žiadnu úlohu.

Predovšetkým tu máme článok 6 Zmluvy o Európskej únii, v ktorom stojí: „Únia je založená na zásadách slobody, demokracie, dodržiavania ľudských práv a základných slobôd a právneho štátu, ktoré sú spoločné všetkým členským štátom.“ Na to, aby dokázala, že to nie je len prázdna fráza, vyzbrojila sa Európska únia článkom 7, ktorý je právnym nástrojom na presadenie článku 6.

Po druhé, pani Redingová, keď rokujeme s kandidátskymi krajinami, trváme na tom, aby prijali najvyššie normy slobody tlače, inak nemôžu vstúpiť do Európskej únie. Táto požiadavka bola stanovená v kodanských kritériách – tak prečo uplatňujeme pri kandidátskych krajinách iné normy ako pri súčasných členských štátoch, pani komisárka Redingová? Aj v iných krajinách dochádza k porušovaniu slobody tlače alebo slobody prejavu, ako napríklad v Českej republike, ktorá práve prijala zákon obmedzujúci slobodu tlače, alebo v Írsku, ktoré prijala veľmi prísny zákon proti očierňovaniu. Pani komisárka Redingová, na záver ešte poviem, že ak myslíme vážne, že sme spoločenstvom hodnôt, potom musí Európska komisia konať.

János Áder (PPE). – (HU) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, počuli sme, ako nám pán Verhofstadt pred hodinou povedal, že sa musíme spojiť na obranu hodnôt slobody, a musím vám povedať, že s ním súhlasím. Sloboda prejavu je dôležitým základným právom. To je názor, ktorý opakovane zaznieva v tejto rozprave. Tiež súhlasím a pevne verím, že v tomto Parlamente nie je jediný taliansky politik, ktorý by si želal obmedziť slobodu prejavu.

Pri sledovaní rozpravy mi napadli dve otázky. Prečo pokladajú socialistickí a liberálni poslanci Európskeho parlamentu za dôležité chrániť určité základné politické práva iba v prípade určitých práv a len v určitých prípadoch? Je sloboda zhromažďovania dôležitým základným právom? Je rovnako dôležitým základným

právom ako sloboda prejavu? Určite je. Napriek tomu ste pred tromi rokmi vôbec neprotestovali, keď socialistická vláda v Maďarsku rozohnala dav, ktorý sa zišiel, aby si pripomenul revolúciu z roku 1956.

Je právo používať vlastný jazyk dôležitým základným právom? Je rovnako dôležitým základným právom ako sloboda prejavu? Určite to je dôležité právo. Napriek tomu znovu vôbec neprotestujete, keď chcú štátne orgány na Slovensku, v členskom štáte Európskej únie, obmedziť právo menšín používať svoj rodný jazyk.

Je právo na osobné súkromie dôležitým základným právom? Určite to je dôležité základné právo. Som presvedčený, že každý – nech už je to taliansky predseda vlády alebo ktokoľvek iný – má právo a musí mať právo právne zakročiť proti nepravdivým obvineniam a očierňovaniu.

Sloboda tlače je skutočne dôležitým právom, ale prečo ste posledných 20 rokov mlčali, keď bolo evidentné, že médiá v bývalých socialistických krajinách sú do veľkej miery sústredené v rukách bývalých komunistických strán? Všetko, čo od vás žiadam, je, aby ste nepoužívali dvojité meter.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, viem o tom, že 30. septembra predložila Komisia štúdiu o ukazovateľoch plurality médií v členských štátoch. V roku 2008 však tento Parlament prijal správu pani Marianne Mikkovej, v ktorej sa od Európskej komisie a členských štátov žiadalo, aby zaručili, a citujem doslovne, „rozmanitosť názorov v médiách, aby zaručili pluralitu informácií a zabezpečili všetkým občanom EÚ prístup k slobodným a rôznorodým médiám“.

Ešte skôr, v roku 2004, prijal Parlament správu pani Boogerdovej-Quaakovej o rizikách porušovania slobody prejavu a informácií v EÚ. V tejto správe sa od Komisie žiadalo, aby predložila oznámenie o garantovaní plurality médií vo všetkých členských štátoch. Komisia dodnes nedala na požiadavku Parlamentu jasnú odpoveď.

Asi ste si všimli, pani komisárka, že som nespomenula ani svoju krajinu, ani jej predsedu vlády. Ako európska občianka sa vás však v tomto Parlamente pýtam, čo mieni Komisia na európskej úrovni podniknúť, aby zabezpečila, že pluralita médií bude zaručená vo všetkých členských štátoch.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, návrh zameraný proti údajnému útoku na slobodu tlače v Taliansku podľa mňa odráža voľbu politicky šikmej a nezdravej cesty. Okrem toho sa mi zdá, že silné slova s nádychom hnevu a štipkou nenávisti svedčia o tom, že niektorým poslancom sa to vymklo z rúk. Je však veľmi zvláštne, že k tomuto zhoršeniu (alebo údajnému zhoršeniu) stavu demokracie v Taliansku malo dôjsť až teraz a takým nápadným spôsobom, keď zoberieme do úvahy, že vo vládnutí krajiny sa striedali stredopravé, ale aj stredolavé vlády – ktorých členom som bol aj ja.

Ak táto stena neliberálnosti a antidemokracie v Taliansku skutočne existuje, prečo nebola počas takého dlhého trvania ľavicovej vlády zbúraná? Ide tu o zanedbanie, zdržanlivosť, výhodnosť alebo – ako sa mne zdá oveľa logickejšie – je to jednoducho tak, že sú talianske demokratické štandardy v súlade so štandardmi Západu a Európy?

Ak skutočne chceme ako výnimočné opatrenie – ako to, ktoré bolo použité v tomto prípade, ospravedlňujem sa pani Serracchianiovej, teda diskutovať o jednej krajine, a nie o Európe – zistiť pravdu o zdraví demokracie v našej krajine, mali by sme sa spýtať prezidenta republiky pána Georgia Napolitana, s rešpektom ako inštitúcie, či má pocit, že je prezidentom krajiny, v ktorej slabne pluralita informácií, vládne chaos v slobode a demokracia je na ústupe. Myslím si však, že keby bola situácia takáto, prezident Napolitano ako garant našej ústavy verný svojim výsadám by taký stav vecí odsúdil.

Keďže sa však táto otázka – je mi ľúto, že to musím povedať, dámy a páni z ľavice – dotýka talianskych politických záležitostí veľmi provinčným spôsobom, pričom naberá umelo európsky a teraz domáci rozmer, treba zdôrazniť, že pokiaľ sa talianska ľavica, ktorá bola kedysi oveľa mocnejšia a presvedčivejšia, nechá politicky viesť komikmi a demagógmi, významne sa vzdiali od moci. Neverím, že prezidentovi Obamovi diktuje jeho politickú líniu Woody Allen.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, ako bývalá novinárka som si ani ja nikdy nemyslela, že dnes, 50 rokov potom, ako sme začali budovať Európu, a krátko pred tým, ako vstúpi do platnosti Lisabonská zmluva, budeme diskutovať o určitých základných zásadách a hodnotách, na ktorých bola vybudovaná a postavená Európska únia.

Hodnoty ako nezávislosť tlače, pluralita médií, sloboda prejavu pre každého, hlavne pre novinárov, rovnosť pred zákonom pre všetkých alebo, ak chcete, aj základná zásada rozdelenia moci. Možno hovoriť o rozdelení

moci v situácii, keď predseda vlády krajiny, inými slovami najvyšší predstaviteľ výkonnej moci, vlastní a kontroluje väčšinu médií vo svojej krajine a zvyšok žaluje?

To, čo sa deje v Taliansku, nie je talianskou záležitosťou, je to európska záležitosť, pretože ohrozená je samotná dôveryhodnosť Európskej únie, ak kontroluje a posudzuje porušovanie základných zásad a práv v tretích krajinách a toleruje porušovanie tých istých hodnôt a zásad vo vlastnom dome.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, mnohí z vás ste asi čítali Kafkov „Proces“. Deje je fiktívny, ale presne to sa odohráva dnes v mojej krajine, v krajine veľkých demokratických tradícií, ktorá má vládu zvolenú slobodnými ľuďmi, v ktorej však dochádza k pokusu podkopať výsledky demokratického hlasovania prostredníctvom historicky bezprecedentného útoku zo strany médií a súdov.

Diskutujeme o slobode informácií, keď 72 % tlače je proti vláde a predsedovi vlády pánovi Berlusconi. 70 % žalôb proti novinám podali vedúci predstavitelia ľavice, pričom nárokováná náhrada škody dosahuje 312 miliónov EUR z celkového objemu 486 miliónov EUR, ktoré boli nárokované od roku 1994. To sa rovná 32 miliónom EUR ročne. Možno tu priam hovoriť o dodatočnom financovaní cez súdy.

Vám, dámy a páni, ktorí zatupujete európske demokracie, hovoríme a trváme na tom, že v Taliansku moc súdov a médií v mene straníckych, triednych politických záujmov neguje vôľu zvrchovaného ľudu. To znamená, že demokracia v Taliansku je v prípade zosadenia vlády ohrozená. Hlavný rozvracač tejto koncepcie zo sémantického hľadiska sa volá Antonio Di Pietro. Na záver by som chcel poďakovať pani komisárke Redingovej za veľký zmysel pre rovnováhu a demokraciu. Vypracovala racionálnu a presnú správu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Sloboda tlače nie je nikdy dostatočne chránená pred zneužívaním. Vždy, keď prezident alebo premiér niektorého členského štátu Európskej únie napadne novinárov hoci len preto, lebo s ním nesúhlasia, Európska komisia, Európsky parlament a každý z nás musí zareagovať.

V Taliansku sa premiér pokúša zastrašovať opozičnú tlač všetkými dostupnými prostriedkami. V Rumunsku sa prezident pokúša zdiskreditovať tlač a novinárov, ktorí ho kritizujú. V oboch prípadoch hovoríme o excesoch zo strany niektorých politikov, ktorí si myslia, že stoja nad zákonom. Podľa najnovších informácií máme v Rumunsku prezidenta, ktorý nielen uráža, klame a očierňuje novinárov, ale zároveň sa dopúšťa ďalšieho zneužívania právomoci. Túto právomoc, ako sa zdá, využíva pred prezidentskými voľbami na akýkoľvek účel vrátane porušovania zákona, aby ako súčasná hlava štátu dosiahol znovuzvolenie.

Presne z tohto dôvodu vyzývam Európsku komisiu, práve tak ako som to urobil 23. septembra, aby verejne odsúdila takéto správanie zo strany rumunského prezidenta a talianskeho premiéra.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, rada by som potvrdila, že sloboda tlače v Taliansku skutočne existuje a že je silnejšia ako kedykoľvek predtým. Toto sú slová významného novinára Giampaola Pansu, ktorý patrilo mnoho rokov, dokonca desaťročí, medzi najuznávanejšie mená píšuce pre noviny *La Repubblica*, ktoré sú súčasťou skupiny Espresso-Repubblica, odkiaľ musel následne odstúpiť, pretože ho vedenie skupiny obvinilo z revizionizmu. Ako dobre viete, revizionizmus je v Taliansku jedným z najzávažnejších trestných činov, pokiaľ sa ho dopustí dominantná inteligencia, dominantná kultúra v Taliansku, ktorá je úplne ľavicovo orientovaná: len sa pozrite na popredných predstaviteľov Demokratickej strany, kde všetci, od bankárov až po tých najvýznamnejších hercov, režisérov a novinárov z našej krajiny, stoja v jednom rade.

Sloboda informácií však neznamená slobodu urážať alebo ohovárať. Okrem toho ľavica vždy dostane právo na spravodlivé vypočutie: ak podá žalobu pán Prodi, je to v poriadku; ak podá žalobu pán D'Alema, je to v poriadku; ak podá žalobu pán Di Pietro, je to rovnako v poriadku. Pán Di Pietro je lámač rekordov – mimochodom, predstavitelia súdnej moci žalujú tlač častejšie ako politici –, keďže podľa informácií, ktoré uverejnil denník *La Repubblica*, podal 357 žalôb a ako odškodné už dostal 700 000 EUR. O týchto informáciách sme sa dopočuli od našich kolegov. Aby som to uzavrela, ak je tu problém s rovnováhou – a som presvedčená, že v Taliansku takýto problém existuje –, jediná politická strana, ktorá má právo sa naň odvolávať, je stredopravicová strana.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, v roku 2008 poskytla vláda pána Berlusconiho priame dotácie pre tlač, rozhlas a televízne stanice v celkovej výške 206 miliónov EUR. Akoby náhodou, väčšina týchto miliónov putovala do štyroch hlavných ľavicových denníkov.

Sloboda tlače v Taliansku má vo vláde pána Berlusconiho tých najštedrejších podporovateľov. Ľavica v Taliansku a po celej Európe spustila kampaň, ktorá tvrdí, že sloboda tlače je ohrozená. Táto kampaň je založená na poburujúcich výmysloch a nehanebných klamstvách. A ako sa dalo očakávať – opäť akoby

náhodou –, spustila túto kampaň práve po tom, ako pán premiér Berlusconi oprávnene požiadal o odškodné dva ľavicové denníky, ktoré ho očiernili a obvinili z neprístojného správania. Tieto obvinenia sú založené na úplných výmysloch, ktoré sú pod úroveň žurnalistiky, ktorá za niečo stojí.

Pán premiér Berlusconi je ten prvý, podľa koho je sloboda tlače veľmi dôležitá, ale sloboda urážať, klamať, očiernať a ohovárať je niečo celkom iné. V tomto prípade má každý občan – takže vrátane pána premiéra Berlusconiho – právo brániť sa pomocou demokratických prostriedkov, ktoré má k dispozícii, a požiadať civilný súd, aby posúdil útoky proti nemu, ktorých sa dopustili v tlači. Tu by som dodala, že takto postupujú aj iní ľavicoví predstavitelia.

Victor Boștinaru (S&D). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, táto rozprava sa netýka len Talianov: toto je rozprava predovšetkým o Európe.

(RO) Pán Berlusconi určite nie je jediným príkladom človeka, ktorý porušuje základné nariadenia vládnuce v masmédiách. Pán Traian Băsescu sa často správa agresívne a nedemokraticky a pri zastrašovaní masmédií používa jazyk, ktorý tu v Európskom parlamente ani nemôžem zopakovať.

Ak chcú európske hlavy štátov alebo šéfovia vlád pokračovať v takomto správaní, stane sa Európska charta za slobodu tlače len ďalším kusom papiera. My ako Európska únia vyjdeme na posmech, že rozoberáme a kritizujeme slobodu informácií v rôznych krajinách Ázie a Afriky, pričom tieto slobody nechráňme a nerešpektujeme v samotnej Európskej únii.

Preto navrhujem, aby sme bojovali proti tejto monopolnej situácii pomocou poskytnutých prostriedkov a právomoci Komisie, spolu s presadením Charty za slobodu tlače a s podporou európskych orgánov.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Vážená pani predsedajúca, známy švédsky spisovateľ August Strindberg kedysi dávno povedal: „Vy máte moc, ja mám slová, mám slová vo svojej moci.“ V prípade spisovateľov a novinárov v Taliansku, ktorým je systematicky odopierané právo slobodne sa vyjadriť, to však už dnes neplatí.

Za ostatné tri roky sa 200 novinárom vyhrážali pre to, čo napísali. To, čo sa deje v Taliansku, sa však týka nás všetkých. Sloboda povedať, napísať alebo slobodne uverejniť vlastné slová je základným právom všetkých 500 miliónov európskych občanov.

To, čo sa deje v Taliansku, dokazuje, že sloboda prejavu je pre režim, ktorý sa jej zmocnil, niekedy nebezpečnejšia ako zbrane. Dnes má Parlament jedinečnú príležitosť ukázať a odhaliť naše najkladnejšie vlastnosti. Dokazujeme tu, že v stávke sú základné slobody. Obavy Talianska sa týkajú aj nás.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, dnešná rozprava je naozaj neuveriteľná, pretože sloboda informácií je v Taliansku zaručeným a uznávaným ústavným právom. Ostatní rečníci predom mnou poskytli informácie o mnohých prípadoch politickej predpojatosti novín vydávaných v Taliansku.

Pre tých poslancov, ktorí nepochádzajú z Talianska, si dovoľím urobiť recenziu tlače. Toto sú niektoré z nezávislých novín, ktoré som si kúpil včera na letisku: toto je *Il Manifesto*, komunistické noviny; toto je *L'Unità*, noviny, ktoré založil Antonio Gramsci z *Demokratickej strany – Demokratickej strany ľavice*; a toto je *L'Europa*, noviny strany *Margherita*, ktorá sa pripojila k *Demokratickej strane*. Ďalej, *Demokratická strana* má aj frakciu *D'Alema-Letta*, ktorá má svoje vlastné noviny *Il Riformista*. Potom tu máme *Stranu komunistickej obnovy*, ktorá má svoje noviny *Liberazione*. Minulý rok došlo v *Strane obnovy* k rozkolu a odštiepená strana si založila vlastné noviny *L'Altro*.

Na záver tu mám politický predmet tejto rozpravy: *Il Fatto quotidiano*. Viete, s kým sa tieto noviny spájajú? Spájajú sa so stranou pána Di Pietra, ktorá je hnacou silou stojacou v pozadí tejto dnešnej rozpravy. Je to strana, ktorá v tomto Parlamente vyhlasuje, že v Taliansku neexistuje sloboda informácií, pričom si tam pred desiatimi dňami založila svoje noviny.

Aby som to uzavrel, vážená pani predsedajúca, je to, akoby som vám tu rozprával, že v Taliansku je hlad a bieda, pričom som sa minulý víkend zúčastnil na klobásových hodoch v mojej krajine, kde som jedol pečené mäso a popíjal víno. Je to paradox ľavice, ktorá vlastní tak veľa novín, ale nemá žiadnych čitateľov ani voličov. Ak si ich chce získať späť, bude musieť vyrukovať s vážnejšími argumentmi.

Mary Honeyball (S&D). – Vážená pani predsedajúca, aj ja by som sa rada pripojila k žiadostiam o európsku smernicu o slobode informácií, slobode tlače a pluralite médií. Hoci podľa slov iných rečníkov sa táto rozprava týka slobody informácií v Taliansku, vážne problémy existujú aj v ďalších krajinách Európskej únie.

Jednou z nich je Spojené kráľovstvo. O Rupertovi Murdochovi sa tu už hovorilo a práve Rupert Murdoch je jedným z dôvodov, prečo som presvedčená, že túto smernicu potrebujeme. Rupert Murdoch nie je hlavou štátu, ale je medzinárodným mediálnym magnátom so svojim vlastným a veľmi osobitým programom. Nie je demokratický a práve takí ľudia ako Rupert Murdoch a Silvio Berlusconi sú dôvodom, prečo musíme prijímať zákony.

David Casa (PPE). – (MT) Pochádzam z Malty, takže si viete predstaviť, že Taliansko je našou susednou krajinou, ktorú už mnoho rokov nasledujeme. Vo veciach týkajúcich sa slobody prejavu moja krajina tiež vzhliada k Taliansku, pretože je jasným príkladom demokracie. Preto si myslím, že vrtanie do tejto vnútornej záležitosti, o ktoré talianskym socialistom ide, je pre ich krajinu hanebnou formou politiky. Nikdy by mi nenapadlo, že by sa raz Taliani uchýlili k napádaniu vlastnej krajiny v tomto Parlamente takým nečestným spôsobom. Myslím si, že dokážem pochopiť skôr to, prečo Taliani nedôverujú ľavici, že môže v Taliansku vládnuť viac ako pár mesiacov. Dôvodom je to, že na základe analýzy politiky tejto strany vysvitlo, že vyhovuje len tým, ktorí chcú napádať samotnú koncepciu demokracie. Práve preto si myslím, že mali venovať pozornosť talianskemu prezidentovi, ktorého by som z tohto miesta rád pozdravil, keď povedal, že táto rozprava nemá v tomto Parlamente miesto a malo by sa o nej diskutovať v talianskom parlamente.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Ďakujem, vážená pani predsedajúca. Budem hovoriť jazykom jednej z krajín, ktorú dnes v tejto rokovacej sále kritizovali, teda Bulharska. Keby som bol v tejto chvíli novinárom v Bulharsku, ktorým som kedysi aj bol, pravdepodobne by som si ako nadpis na titulnej strane ktorýchkoľvek novín vybral jeden z dvoch diametrálne odlišných výrokov. Jedným z nich je, že nesmieme tento Parlament zmeniť na diskusnú skupinu vnútorných politických konfliktov jednotlivých členských štátov a už tobôž nie na najvyšší odvolací súd. Druhý výrok, ktorého autorom je rečník zo Skupiny socialistov, nám radí, aby sme tento Parlament nepovažovali za múzeum plné starých predmetov, ktorými sa nesmie hýbať.

Som presvedčený, že pravda je niekde uprostred a odráža sa v návrhu pána Verhofstadta vypracovať smernicu, ktorá musí vytvoriť modernejší a demokratickejší systém regulujúci všetky záležitosti, o ktorých sa tu dnes diskutovalo v súvislosti so slobodou a pluralitou médií. Okrem riešenia otázok plurality a slobody a ochrany novinárov však táto smernica musí v skutočnosti zahŕňať a kľasť mimoriadne silný dôraz na dekoncentráciu zdrojov médií, a to aj v rámci vnútroštátnych mediálnych systémov.

Viviane Reding, členka Komisie. – Vážená pani predsedajúca, myslím si, že táto rozprava bola veľmi dôležitá, pretože jasne ukázala, že v tomto Parlamente panuje jednotný názor, podľa ktorého sloboda tlače nemá žiadne „ak“ a „ked“. Je to skratka základ našej Európskej únie. Musíme ju brániť, je to základná hodnota. Musíme sa ozvať, keď si ju nectia, a musíme konať, ak je tu problém, ktorý treba vyriešiť.

(Predsedajúca požiadala o ticho v rokovacej sále.)

Tento Parlament sa zhodol aj na tom, že sloboda médií je problém, na ktorý sa treba pozrieť vo všetkých členských štátoch. Mnohí z vás predtým v tomto Parlamente neboli, takže len pripomeniem kroky európskych novinárov zamerané na vytvorenie Európskej charty za slobodu tlače. Tá bola vypracovaná, aby pomohla predovšetkým novinárom v nových členských štátoch, ktorí požiadali novinársku komunitu o túto pomoc.

Chcem to len pripomenúť, pretože v tomto Parlamente už odznelo, že problémy s verejnoprávnou televíziou sú v mnohých našich členských štátoch. Pripomeniem, že som navštívila jeden z týchto členských štátov – bolo to Maďarsko –, aby som podporila záchranu verejnoprávnej televízie. Myslím si, že toto by sa malo urobiť vo všetkých členských štátoch, ak tam je nejaký problém.

Preto sme s pomocou Parlamentu odhlasovali novú smernicu o televízii bez hraníc, aby sme založili nezávislé mediálne orgány vo všetkých našich členských štátoch. Môžem tento Parlament uistiť, že kedykoľvek sa vyskytne problém so založením týchto nezávislých mediálnych orgánov, Komisia zasiahne.

Teraz prejdime k tomu, v čom sa tento Parlament nezhodol, pokiaľ ide o to, ako spojiť právomoci EÚ s mediálnou politikou. Myslím si, že mnohí poslanci nepočúvali moje úvodné vyhlásenia, v ktorých som citovala Chartu základných práv, ktorá hovorí úplne jasne. Citovala som aj článok 51 ods. 1 Charty základných práv, ktorý tiež veľmi jasne uvádza, kedy sa má charta uplatniť a aké sú pravidlá jej uplatnenia. Takže si myslím, že si to každý môže prečítať a pripomenúť.

Bohužiaľ, teraz nikto nepočúva, hoci je to veľmi dôležité.

(Predsedajúca opäť požiadala o ticho.)

Vo svojom úvodnom vystúpení som tiež zdôraznila veľmi jasné kroky, konkrétne príklady toho, v ktorých oblastiach môže EÚ konať a koná, a zdôraznila som problémy, ktoré treba vyriešiť na vnútroštátnej úrovni. Taliansky ústavný súd, ktorý včera zasadal, jasne ukázal, čo to znamená.

Teraz tento Parlament formuloval niekoľko jasných požiadaviek a ja by som na ne rada odpovedala, ak by mi to Parlament dovolil a počúval.

(Predsedajúca znovu požiadala o ticho.)

Tento Parlament žiada zvoliť si prístup plurality médií, ktorý bol prisľúbený. Práca na pluralite médií už značne pokročila a druhý krok sme urobili zverejnením ukazovateľov rizika plurality médií. Mnohí poslanci ich možno nevideli. Sú na internete a každý si ich môže pozrieť. Sú veľmi dôležitou súčasťou schopnosti vykonávať túto objektívnu prácu v oblasti plurality médií, ktorej sa Parlament dožaduje.

Musím povedať, že som bola veľmi sklamaná, pretože sme mali na túto tému verejný seminár a nenašiel sa ani jeden poslanec, ktorý by sa na ňom zúčastnil. Nuž ale ukazovatele rizika sú teraz zverejnené a môžete sa na ne pozrieť. Budú základom našej budúcej práce.

Druhá otázka znie: prečo Komisia v prípade Talianska neuplatnila článok 7 Zmluvy o EÚ? V prvom rade, článok 7 je veľmi výnimočným ustanovením. Doteraz ho inštitúcie EÚ nikdy neuplatnili. Táto doložka by sa mala uplatniť len vtedy, keby došlo k úplnému zlyhaniu nariadení vnútroštátnej jurisdikcie a systémov základných práv v danom členskom štáte. Nemyslím, že sme v ktoromkoľvek z našich členských štátov dospeli do takejto situácie. Ale – a to je veľmi zaujímavé – podľa tohto článku má samotný Európsky parlament možnosť uplatniť článok 7 Zmluvy o EÚ. Takže vyzývam Európsky parlament, aby uplatnil článok 7 zmluvy o EÚ, ak je naozaj presvedčený, že na to existuje dostatočný dôvod.

Tretia otázka: mnohí poslanci zo všetkých politických strán – a myslím, že v tomto je Parlament pomerne jednotný – žiadajú smernicu EÚ o pluralite médií a koncentrácii médií.

(Predsedajúca znovu požiadala o ticho.)

Toto je zásadná otázka, ktorú treba do hĺbky prediskutovať. Možno si spomínate, že Európska komisia začala pracovať na návrhu takejto smernice v 90. rokoch 20. storočia a spomeniete si aj na to, že všetky členské štáty bez výnimky boli v tom čase proti takejto smernici, pretože si mysleli, že je mimo právomocí EÚ.

V súčasnosti sa možno situácia zmenila a prevažná väčšina členských štátov si bude myslieť, že táto záležitosť môže vstúpiť do právomocí EÚ. Samozrejme, s cieľom umožniť EÚ, aby vyriešila túto záležitosť, by bolo možné dospieť k takejto veľmi šlachetnej interpretácii Zmluvy o EÚ. Ale predtým, ako o tom začneme čo len uvažovať, by Komisia potrebovala silnú podporu celého Európskeho parlamentu. Bola by som rada, keby Európsky parlament jasne určil, ktoré problémy vnútorného trhu chce riešiť pomocou takejto smernice.

Viete, že ja osobne nie som ten typ komisárky, ktorá má problém s regulovaním. V priebehu ostatných piatich rokov som regulovala, keď to bolo nevyhnutné. Na to, aby sme to mohli urobiť, však potrebujeme jasný dôkaz o otázkach, ktoré chceme zodpovedať. Vyriešili by právne predpisy problémy, ktoré dnes máte všetci na mysli? Mohli by sme ich odôvodniť v súlade so súčasnými právomocami EÚ? Existuje tu jasný cezhraničný rozmer? Je tu jasný rozmer vnútorného trhu, pretože – a to majte na pamäti – právne predpisy, ktoré sme už predložili, stáli všetky na právnom základe vnútorného trhu.

Toto všetko by bolo potrebné objasniť ešte predtým, ako by sme začali legislatívny proces. Takže vyzývam Parlament, aby to seriózne prediskutoval a aby na túto otázku odpovedal v správe, ktorá by vyšla z jeho vlastnej iniciatívy a ktorú by prijala väčšina poslancov. Potom urobí aj Komisia v tejto záležitosti krok vpred.

Medzitým si Komisia splnila svoju domácu úlohu, keď stanovila ukazovatele rizika, ktoré nám pomôžu zanalyzovať celú túto problematiku vo všetkých členských štátoch na objektívnom základe. Myslím si, že to je nakoniec to, čo Parlament chce. Práve to chcú aj ostatné inštitúcie, pretože nechceme, aby sa naše základné slobody používali na politické účely. Chceme, aby boli tieto slobody právom. Chceme, aby sa tieto slobody stali základnou hodnotou a aby sa k nim aj tak pristupovalo.

(potlesk)

Predsedajúca. – Vážená pani komisárka, prosím, prijmite v mene Parlamentu moje ospravedlnenie za hluk počas vášho prejavu, keď ste odpovedali na pripomienky poslancov.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Vážená pani predsedajúca, predtým, ako uvediem svoje osobné postrehy, by som rád vzniesol procedurálnu námietku. Myslím si, že žiadny člen Komisie alebo Rady, alebo dokonca poslanec samotného Parlamentu, by tu nemal vystupovať za takých podmienok, akým bola práve vystavená pani Redingová. To je skrátka neprijateľné!

(potlesk)

Preto žiadam predsedníctvo, aby sa zamyslelo nad tým, ako môžeme ukončiť tento hanebný stav vecí, v rámci ktorého tu počas záverečného štádia rozpráv a pokračujúcich vyhlásení môžu prebiehať rôzne debaty, ako napríklad medzi pánom podpredsedom Vidalom-Quadrasom a jeho bývalým kolegom, ktorých absolútne nezaujíma nič iné, okrem ich bilaterálnych vzťahov. Som presvedčený, že toto je neprípustné. Opäť by som rád požiadal predsedníctvo, aby nad tým popremýšľalo.

Chcel by som teraz zareagovať na niečo, čo povedal pán Weber. Pán Weber v rámci rozpravy o slobode tlače v Taliansku spomenul mňa osobne a nadhodil otázku podielov nemeckej *Sociálno-demokratickej strany (SPD)* v médiách.

(rozruch)

Ako poslanec tohto Parlamentu, ale aj ako člen predstavenstva našej strany, by som rád povedal, že s pánom Weberom do istej miery súcitím. Každý, kto stratil tak veľa hlasov ako *Kresťansko-sociálna únia (CSU)* v Bavorsku a naša strana, sa potrebuje uistiť, že priťahuje pozornosť.

(rozruch)

Len by som rád zdôraznil, že súčasná forma podielov, ktoré má *SPD* v médiách, je výsledkom reštitúcie nemeckých médií po tom, ako ich vyvlastnili nacisti a komunisti v NDR. My, nemeckí sociálni demokrati, sme na svoje podiely v médiách hrdí!

Joseph Daul (PPE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, chcem predniesť ešte jednu tému, ktorá sa týka celého Parlamentu. V utorok 18. septembra pri odchode z Európskeho parlamentu o 23.00 pani Nieblerová brutálne napadli a zhodili ju na zem. Ukradli jej telefón, peniaze, kreditné karty a všetky doklady. Čo je však závažnejšie, majiteľ jednej belgickej reštaurácie jej prišiel na pomoc a zavolať záchrannú službu a políciu. O polhodinu neskôr prišla na miesto záchranná služba. Veľmi dobre. O polhodinu neskôr tam ešte stále nebola polícia. Ešte stále na nich čakáme. Z tohto dôvodu žiadam pána predsedu Parlamentu, aby zasiahol, keďže ide už o tretí útok, ktorý polícia nezvládla vyšetriť. Bezpečnosť v tomto meste nie je zaručená...

(potlesk)

...a ani reakcie zodpovedných orgánov. Preto žiadam predsedu Parlamentu, aby dôrazne zasiahol a získal odpoveď v súvislosti s týmto útokom.

(potlesk)

Predsedajúca. Bohužiaľ, pán Daul, ako ste povedali, takéto situácie sme viackrát zažili, a preto ich, samozrejme, považujem za neprijateľné.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční počas druhého októbrového zasadnutia.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Véronique Mathieu (PPE), písomne. – (FR) Pre poslanca Európskeho parlamentu je veľmi ťažké pozerieť sa na to, ako sa na takú demokraciu, akou je Taliansko, v tejto rozprave ukazuje prstom. Sloboda tlače je základnou slobodou, ktorá je zakotvená v článku 21 Ústavy Talianskej republiky. V Taliansku sú súkromné a verejnoprávne noviny, ktoré zobrazujú všetky politické smery.

S úctou k tisícom ľudí, ktorí musia čeliť útlaku a nedostatku slobody prejavu v mnohých krajinách sveta, je nemorálne opisovať režim v Taliansku ako režim ničiaci slobodu. Okrem toho jednou z hlavných charakteristík ústavného štátu je, že ponúka každému občanovi, ktorý sa cíti poškodený, možnosť obrátiť sa na súd. Preto skutočnosť, že premiér republiky, ktorého dobré meno bolo poškodené v celoštátnych novinách, sa rozhodol pre zákonnú cestu, ako bojovať proti ohováračom, a nie pre alternatívne cesty, ktoré sú charakteristické pre nedemokratické režimy, potvrdzuje zdravý stav talianskej demokracie.

Na záver je dôležité poukázať na to, že Európsky parlament sa nesmie stať rokovacou sálou pre riešenie sporných vnútroštátnych otázok, ktoré nie sú v právomoci Spoločenstva. Vnútroštátne spory sa musia riešiť na vnútroštátnej úrovni.

Iosif Matula (PPE), písomne. – (RO) Sloboda prejavu je súčasťou základných demokratických princípov, na ktorých stojí Európska únia. Každý členský štát musí prijať zodpovednosť a konať v súlade s kodanskými kritériami aj v politickej oblasti. Napriek tomu si myslím, že inštitúcie EÚ nesmú byť žiadnym spôsobom ani v žiadnej podobe používané ako fórum na riešenie vnútroštátnych politických sporov. Dnes diskutujeme o záležitostiach, ktoré sa týkajú vnútroštátnej politiky členského štátu, hoci má funkčné demokratické inštitúcie. Osobne bezvýhradne podporujem úplnú slobodu tlače. Na druhej strane túto slobodu musí sprevádzať maximálna zodpovednosť za poskytovanie správnych informácií verejnosti. Túto zodpovednosť má každá redakcia. V tejto rokovacej sále zazneli výzvy na prísnejšie nariadenia týkajúce sa koncentrácie vlastníctva médií a plurality na úrovni Spoločenstva. Avšak nesmieme zabúdať, že členské štáty sa vyjadrili proti takejto smernici, keďže nie je v súdnej právomoci EÚ. Európska komisia však vydala zoznam ukazovateľov plurality médií na základe nezávislej štúdie. Som presvedčený, že je dôležité, aby sme týmto kritériám dali väčší význam a použili ich ako základ pre budúce nariadenie v tejto oblasti. Taktiež je dôležité, aby sme sa snažili nájsť riešenia namiesto obviňovania.

Tiziano Motti (PPE), písomne. – (IT) Vyhlásiť, že právo na informácie je v Taliansku odopierané, je účelová a oportunistická urážka jednej z najväčších západných demokracií. Právo na informácie je odopierané v tých krajinách, v ktorých diktátorské režimy bránia svojim občanom rozširovať svoje vedomosti o každodennom dianí výberom zdroja, ktorý je podľa nich najspoľahlivejší. Internet má dnes schopnosť v tradičných demokraciách, akou je aj Taliansko, zničiť akékoľvek politické, geografické, ekonomické a sociálne prekážky prístupu k informáciám. Napriek tomu je v niektorých krajinách internet cenzurovaný a mnohé stránky, ktoré sú považované za protivládne, sú zakázané. V týchto prípadoch občianske práva ako sloboda prejavu, sloboda manželských zväzkov a protestu, ktorých hodnotu si na Západe už ani neuvedomujeme, pretože sme na ne zvyknutí, nie sú ani v hrubých obrysoch blízke princípu neodcudziteľnosti zaručeného našou ústavou, pretože jednoducho neexistujú. Európsky parlament musí byť miestom rastu, diskusie a výmeny osvedčených postupov medzi členskými štátmi. Nemôže sa redukovať na elitnú divadelnú scénu, kde hrajú premiéry akéhokoľvek malého vidieckeho divadla zadarmo. Ak sa rozprava o slobode prejavu v Európe musí odohrávať na pôde Európskeho parlamentu, nech je to tak, ale mala by byť konštruktívna a hodná prestížnej inštitúcie, ktorej súčasťou máme česť byť.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písomne. – (RO) „Sloboda tlače je nevyhnutná pre demokratickú spoločnosť. Zastávať sa jej a chrániť ju, ako aj rešpektovať jej rôznorodosť a politické, sociálne a kultúrne funkcie je povinnosťou každej vlády.“ Toto je prvý článok Európskej charty za slobodu tlače. Pán Berlusconi nielenže podľa všetkého pohŕda jednou zo základných hodnôt demokratickej spoločnosti, ale zdá sa, že aj využíva svoj vplyv na manipuláciu verejnej mienky. V Taliansku, tak ako aj v iných krajinách, veľkú časť novín vlastní jedinca pod vplyvom určitých politikov, od ktorých sa nemôžu odkloniť a ktorí im určujú stratégiu riadenia. V iných krajinách zas vláda používa peniaze daňových poplatníkov na financovanie novín, ktoré slúžia na jej vlastný prospech. V Európskej únii, ktorá je vzorom demokracie a podporuje demokratické hodnoty vo svete, nesmieme umožniť obmedzenia slobody tlače. Preto žiadam Európsku komisiu, aby v blízkom čase navrhla smernicu o slobode tlače, ktorej účelom by bolo hlavne obmedziť politické zásahy do masmédií a zamedziť vzniku monopolov v tejto oblasti.

PREDSEDÁ: PANI WALLIS

podpredsedníčka

6. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

7. Hlasovanie

Predseda júca. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledkoch a ďalších podrobnostiach hlasovania: pozri zápisnicu)

7.1. Mobilizácia Fondu solidarity EÚ: Taliansko, zemetrasenie v oblasti Abruzzo (A7-0021/2009, Reimer Böge) (hlasovanie)

7.2. Predchádzanie kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávanie (A7-0011/2009, Renate Weber) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania:

Renate Weber (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, pozmeňujúci a doplňujúci návrh 6 k odôvodneniu 18 sa doplní na konci vety takto: „pokiaľ to nie je nevyhnutné na predchádzanie a urovnávanie konfliktov jurisdikcií pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia“.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý.)

7.3. Menovanie členov osobitného výboru pre finančnú, hospodársku a sociálnu krízu (hlasovanie)

7.4. Samit G20 v Pittsburghu (24. – 25. septembra) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 13:

Sven Giegold (Verts/ALE) – Vážená pani predsedajúca, chceli by sme predložiť nasledujúci ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh k pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu 13: „Nalieha na rozvoj hlásení z jednotlivých krajín s komplexným prehľadom každej materskej spoločnosti investorskej skupiny, podielnikov a daňových orgánov, a tak umožňuje efektívnejší a transparentnejší medzinárodný prehľad daňových rozhodnutí“.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý, pozmeňujúci a doplňujúci návrh 13 bol potom zamietnutý.)

7.5. Dosah globálnej finančnej a hospodárskej krízy na rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu (hlasovanie)

Predsedajúca. – Týmto uzatváram toto hlasovanie.

8. Vysvetlenia hlasovania

– Ústne vysvetlenia hlasovania:

– **Správa: Renate Weber (A7-0011/2009)**

Jan Březina (PPE). – (CS) Vážená pani predsedajúca, fakt, že návrh rámcového rozhodnutia Rady o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní bol predložený medzi inými aj Českou republikou, dokazuje, že Česká republika prikladá značnú dôležitosť oblasti justičnej spolupráce. Vzhľadom na citlivosť problematiky je však nutné dbať na to, aby sa táto spolupráca pohybovala v medziach právomocí zverených Európskej únii zakladateľskou zmluvou. To sa v tomto prípade deje. Slabinou je naopak pomerne výrazná všeobecnosť, napríklad v podobe chýbajúcej lehoty na odpoveď od orgánu, od ktorého sa požadujú informácie, alebo chýbajúceho kritéria na určenie najvhodnejšieho justičného orgánu na vedenie trestného konania. Chybičkou krásy je aj slabé zapojenie Eurojustu, ktorý by pritom mal byť stredobodom pozornosti. Potenciál Eurojustu ako orgánu európskej spolupráce pre justičné záležitosti je omnoho väčší než úloha, ktorú má v návrhu rámcového rozhodnutia, kde nie je ani stanovená povinnosť informovať Eurojust pri riešení otázky trestného stíhania cezhraničných trestných činov v jednom členskom štáte.

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážená pani predsedajúca, hlasoval som proti tejto správe, ale nie preto, že by som bol proti výmene informácií o trestnom konaní medzi vnútroštátnymi orgánmi. Je to dobrý nápad zistiť, či prebiehajú paralelné konania o tých istých veciach v iných členských štátoch.

Zásadne však nesúhlasím s federalistickým tónom viacerých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Vezmite si napríklad pozmeňujúci a doplňujúci návrh 3, ktorý vyslovene popiera právomoc každého členského štátu rozhodnúť, ktoré orgány sú príslušné konať. Nie som proti Eurojustu, ale nesmie sa z neho stať „superinštitúcia“.

– Spoločný návrh uznesenia: Samit G20 v Pittsburghu (24. – 25. septembra) (RC-B7-0082/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Vážená pani predsedajúca, hlasoval som za toto uznesenie. Rád vidím, že ani Európa, ani tie najsilnejšie krajiny nepodceňujú vážnosť situácie, v ktorej sa nachádzame, a nehľadajú rovnaké riešenie pre všetkých. Krízu spôsobilo veľa komplexných, vzájomne súvisiacich faktorov a nebude jednoduché ju prekonať.

Globálna finančná kríza nám dala dobrú príležitosť prehodnotiť naše priority a opatrenia, hlavne čo sa týka dlhodobého riadenia trvalo udržateľnej hospodárskej obnovy. Máme záväzky voči našim občanom, ktorí očakávajú, že znovu naplno naštartujeme naše ekonomiky s cieľom zabezpečiť efektívne fungovanie úverových a kapitálových trhov a vyriešiť nezamestnanosť. Ďalej musíme podporovať tvorbu nových pracovných miest a chrániť našich občanov, hlavne tých najchudobnejších a najzraniteľnejších. Nebude to ľahké, ale som presvedčený, že ideme správnym smerom.

Daniel Hannan (ECR). – Vážená pani predsedajúca, navrhujeme veľmi vážne sa tým znovu zaoberať. Príčinou finančnej krízy boli prehnané zásahy štátu. V prvom rade v tom zmysle, že úrokové sadzby boli účelovo udržiavané príliš dlho na príliš nízkej úrovni. Bolo to skôr politické ako trhové rozhodnutie, ktorého spoluvinníkmi boli všetky centrálné banky. Takisto v tom zmysle, že len minulý rok zákonodarcovia naliehali na veriteľov, aby poskytovali viac lacných úverov.

Takže vedúci predstavitelia krajín skupiny G20 sa stretli a spýtali sa „Aké je riešenie? Viac štátnej regulácie.“ Predpokladám, že – ako raz poznamenal Mark Twain – keď máte k dispozícii iba kladivo, všetko vyzerá ako klinec. Lenže v skutočnosti každé opatrenie, ktoré prijali, bolo prinajlepšom bezvýznamné a prinajhoršom priamo zhoršilo našu situáciu: finančná pomoc, znárodňovanie, predstieranie tvrdého boja proti daňovým rajom (ktorými v skutočnosti myslia krajiny s výhodnejšími daňovými sadzami, než majú samy) a masívne rozšírenie štátnej súdnej právomoci pod zámienkou „výnimočnej situácie“. A teraz chceme reformovať celý finančný systém. Uzavriem to slovami môjho zosnulého krajana pána Justica Aspreya: „Reforma? Nie je už aj tak dosť zle?“

Lena Ek (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, mám dve poznámky k nedávnomu hlasovaniu na samite G20 v Pittsburghu. Je mi ľúto a myslím, že je žalostné, že v tomto uznesení a v dokumentoch zo samitu G20 je toho len tak málo o riešení klimatickej krízy. Je v nich aj zmienka o Tobinovej dani, ktorá by podľa mňa mohla byť novým spôsobom financovania rozvojovej pomoci a pomoci rozvojovým krajinám, pokiaľ ide o problémy súvisiace s klímou.

Dôvodom, prečo som nehlasovala za tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, je, že boli formulované veľmi staromódne, ako keby sme diskutovali o Tobinovej dani pred 20 rokmi. Cieľom modernej diskusie, či ide o nový zdroj financovania pre Organizáciu Spojených národov, je niečo iné, a dúfam, že sa k tomu budem môcť neskôr v tejto rokovacej sále vrátiť.

– Návrh uznesenia: Dosah globálnej finančnej a hospodárskej krízy na rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu (B7-0078/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D). Vážená pani predsedajúca, podporil som toto uznesenie, lebo som presvedčený, že nastal čas pre všetkých zúčastnených, aby prevzali zodpovednosť a splnili svoje záväzky voči rozvojovým krajinám. Je pravda, že globálna finančná a hospodárska kríza tvrdo zasiahla aj tie najrozvinutejšie ekonomiky. Avšak nesmieme zabúdať, že ešte horšie zasiahla najchudobnejšie krajiny. Musíme pamätať na to, že rozvojové krajiny krízu nespôsobili, no práve ony teraz nesú ťažké bremeno.

Realizácia rozvojových cieľov tisícročia je vážne ohrozená. Veľmi vítam potvrdenie, že G20 prevezme kolektívnu zodpovednosť, a očakávam, že sa tieto sľuby premenia na skutočné činy.

Krisztina Morvai (NI). – Vážená pani predsedajúca, podporila som túto správu, pretože si myslím, že potrebujeme nový svetový vzor, podľa ktorého by sme sa posunuli od rozhodovania založeného len na peniazoch a zisku k rozhodovaniu na základe ľudských a spoločenských faktorov. Takisto by sme sa mali posunúť od logiky konkurencie k logike spravodlivosti.

Považujem túto správu aspoň za začiatok. Nehovorím, že vytvára tento nový vzor, ale aspoň ide týmto smerom, najmä v odseku 2, kde sa hovorí: „je presvedčený, že je naliehavo potrebné uskutočniť radikálnu politickú reformu, ktorá bude riešiť systémové príčiny potravinovej a finančnej krízy tým, že sa zavedú nové demokratické, transparentné právne úpravy medzinárodného obchodu a medzinárodného finančného systému“.

Verím a dúfam, že to budeme brať veľmi vážne. Sú tu zásadné príčiny krízy a potrebujeme ich naozaj systematicky a radikálne preskúmať. Potrebujeme radikálne nový vzor.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Vážený pán predsedajúci, hlasovala som za toto uznesenie. Globálna finančná a hospodárska kríza zasiahla všetky krajiny, ale zvlášť ničivý vplyv mala na tie najchudobnejšie. Kríza negatívne ovplyvnila všetky ich zdroje financovania a nedokážu si tak udržať svoju úroveň rozvoja bez medzinárodnej pomoci.

Kríza ohrozila ciele tisícročia stanovené do roku 2015, a preto podporujem plán použiť skôr, než bolo plánované, 8,8 miliardy EUR rozvojovej pomoci na podporu rozpočtu a urýchlené opatrenia na financovanie poľnohospodárstva, ako aj návrh prideliť 500 miliónov EUR na sociálne výdavky. Nepodporila som články v tomto uznesení, ktoré sa týkajú Tobinovej dane.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). - (ES) Vážená pani predsedníčka, hlasovala som za toto uznesenie a tiež za pozmeňujúce a doplnujúce návrhy týkajúce sa zavedenia Tobinovej dane.

Dôvodom bola moja zásadovosť, pretože v roku 2002, keď som bola členkou baskického parlamentu, sa na jeho pôde prijalo uznesenie, že je nutné zabrániť medzinárodným kapitálovým tokom v súlade s ich sociálnymi a ekonomickými dôsledkami vo svete. V uznesení sa hovorilo, že musíme prijať kritériá a kontrolné mechanizmy, ktoré budú prispievať k ľudskému rozvoju a prekonávaniu nerovností medzi národmi a sociálnymi skupinami, ako aj k ekologickej rovnováhe. Bolo v ňom zdôraznené aj to, že máme povinnosť zaviesť mechanizmy na obmedzenie špekulatívnych finančných tokov.

Rovnako sme boli presvedčení, že máme povinnosť prispieť k vytvoreniu návrhov, ktoré by riešili demokratickú kontrolu a sociálne dôsledky medzinárodného pohybu kapitálu. Taktiež sme navrhli a schválili, že je potrebné urýchlene zaviesť takzvanú Tobinovú daň – daň z medzinárodných finančných transakcií vyhradenú na rozvojovú pomoc, ako aj zaviesť demokratické mechanizmy na reguláciu medzinárodného systému.

Niekoľko rokov po tom, čo baskický parlament prijal toto rozhodnutie, mám radosť, že Európsky parlament prijal uznesenie, ktoré ide rovnakým smerom.

Daniel Hannan (ECR). - Vážená pani predsedajúca, dovoľte, aby som vám zablahoželal, ako obratne, šikovne a citlivo vykonávate funkciu predsedajúcej.

Už päťdesiat rokov európska obchodná a poľnohospodárska politika spôsobuje chudobu v treťom svete, ktorej sa dalo predísť. Vylúčili sme plodiny z krajín, kde je vývoz poľnohospodárskych plodín často jediným zdrojom príjmov, a zároveň sme jatrili túto ranu a vyvážali naše vlastné prebytky na ich trhy, kde sme ich neefektívne predávali za dumpingové ceny. Potom sme skúšali upokojiť svoje svedomie rozsiahlou rozvojovou pomocou, ktorá však nezlepšila podmienky týchto krajín, ale naopak stieraním rozdielov medzi reprezentáciou a zdanením spomalila demokratický rozvoj vo veľkej časti sveta.

Toto je jedna z vecí, ktorú by sme mohli spraviť zajtra, aby sme dosiahli okamžitý, nenásilný a transformačný účinok v krajinách, o ktorých hovoríme: môžeme zrušiť spoločnú poľnohospodársku politiku. Najlepšie na tom je, že by nás to nestálo ani cent. Práve naopak, našim poľnohospodárom by sa lepšie darilo, o náš vidiek by sa lepšie starali, naše dane, ako aj ceny potravín by boli nižšie, čo by znížilo infláciu a všeobecne zlepšilo situáciu svetovej ekonomiky.

A v prípade, že ste si mysleli, že som na to zabudol, nestratil som odvalu a stále si myslím, že potrebujeme referendum o Lisabonskej zmluve: *Pactio Olisipiensis censenda est*.

Philip Claeys (NI). - (NL) Vážená pani predsedajúca, pokrytectvo a nedôslednosť tohto Parlamentu ma neprestáva udivovať. Na jednej strane toto uznesenie správne konštatuje, že je hanba, že najlepší a najtalentovanejší ľudia odchádzajú z rozvojových krajín a že tento únik mozgov je škodlivý pre ich hospodárstvo. Na druhej strane v rámci celého politického spektra Parlamentu majú podporu modrá karta EÚ a európske prijímacie strediská pre zákonnú migráciu v Afrike: práve tie veci, ktoré spôsobujú a zvyšujú tento únik mozgov. Koniec koncov skúsenosť dokázala, že okružní migranti ostávajú v Európe. Ešte je nespočetné množstvo ďalších dôvodov, pre ktoré som hlasoval proti tomuto uzneseniu, ako je požiadavka na čoraz viac rozvojovej pomoci zo strany EÚ. Ak má Európa zohrať vôbec nejakú úlohu v rozvojovej spolupráci, mala by to byť úloha koordinátora členských štátov, a nie úloha darcu.

Edward Scicluna (S&D). - (MT) Veľa práce tohto Parlamentu a iných vlád v tejto oblasti pripomína „hasenie požiaru“. Prevencia sa uskutočňuje, pokiaľ ide o zmenu klímy. Aj na zaostalosti však musíme pracovať

formou prevencie. Veľa problémov prisťahovalectva, ktorým čelíme, nie je politických, ale hospodárskych, najmä v Stredozemí, a preto musíme poskytnúť pomoc, aby sme zabránili zhoršovaniu tohto problému.

– *Písomné vysvetlenia hlasovania:*

– **Správa: Reimer Böge (A7-0021/2009)**

Elena Oana Antonescu (PPE), *písomne*. – (RO) Hlasovala som za žiadosť Talianska o pomoc v súvislosti s prístupom k Fondu solidarity Európskej únie na obnovu oblasti Abruzzo, kde v apríli 2009 došlo k nesmiernym škodám v dôsledku zemetrasenia, z humanitárnych dôvodov pre krajinu v núdzi. Vzhľadom na dôvod, prečo existuje tento nástroj na úrovni Európskej únie, ktorý slúži na pomoc v prípade prírodných katastrof a na vyjadrenie solidarity s oblasťami zasiahnutými katastrofou, by som chcela upriamiť pozornosť na potrebu rýchlejších postupov na sprístupnenie financií postihnutým členským štátom.

Louis Bontes, Barry Madlener a Laurence J.A.J. Stassen (NI), *písomne*. – (NL) Holandská strana za slobodu (PVV) je za humanitárnu pomoc, ale poskytnutie tejto pomoci je na jednotlivých členských štátoch, nie na Európskej únii.

David Casa (PPE), *písomne*. – V apríli 2009 došlo k zemetraseniu v Taliansku, ktoré spôsobilo obrovské škody. Z tohto dôvodu Komisia navrhla mobilizáciu ESF pre Taliansko. Udalosti, ku ktorým došlo v Taliansku, boli skutočne tragické. Preto súhlasím s tým, že mobilizácia ESF pre Taliansko je oprávnená a hlasoval som za správu.

Edite Estrela (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasovala som za správu pána spravodajcu Bögeho o mobilizácii Fondu solidarity Európskej únie pre Taliansko, pretože sa domnievam, že Európska únia musí reagovať čo najskôr na žiadosť krajiny o pomoc s cieľom zmierniť tragické dôsledky zemetrasenia, ktoré zasiahlo taliansku oblasť Abruzzo v apríli 2009, vyžiadalo si 300 ľudských životov a spôsobilo nesmierne vážne škody.

Diogo Feio (PPE), *písomne*. – (PT) Ako som spomenul už predtým, domnievam sa, že solidarita medzi členskými štátmi, a najmä európska podpora pre štáty, ktoré sa stali obeťami katastrof, predstavuje jasný signál toho, že Európska únia už nie je iba zónou voľného obchodu. Prijatím nástrojov zvláštej pomoci, ako je Fond solidarity Európskej únie, dáva EÚ najavo, že je schopná zachovať jednotu v rozmanitosti v situáciách, ktoré sú mimoriadne náročné z ľudského aj z materiálneho hľadiska. Preto chcem uvítať a opäť vyjadriť svoju podporu pre mobilizáciu Fondu solidarity Európskej únie pri tejto príležitosti na pomoc obetiam zemetrasenia, ktoré zasiahlo taliansku oblasť Abruzzo v apríli 2009.

Chcel by som zopakovať svoje želanie, aby sa Fond solidarity Európskej únie nemusel používať príliš často – v tom zmysle, aby sa Európe vyhýbali závažné prírodné katastrofy –, ale aj svoje želanie, aby sa postupne zlepšila a pravidelne vyhodnocovala jeho štruktúra a dostupnosť s cieľom uspokojiť akékoľvek skutočné potreby v budúcnosti rýchlym spôsobom, nie byrokraticky.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Správa schvaľuje pomoc z Fondu solidarity Európskej únie pre Taliansko po aprílovom zemetrasení, ktoré si vyžiadalo 300 ľudských životov a spôsobilo veľmi vážne škody. Odhaduje sa, že celkové priame škody spôsobené zemetrasením presahujú sumu 10 miliárd EUR a táto katastrofa bola v súlade s kritériami fondu pre intervencie klasifikovaná ako „veľká prírodná katastrofa“, a preto spadá pod hlavnú oblasť uplatnenia právneho základu.

Komisia preto navrhuje mobilizáciu Fondu solidarity Európskej únie v celkovej sume 493 771 159 EUR. Nezabudnime, že navrhovaná revízia nariadení, ktoré ustanovujú tento fond, ktorú predložila Komisia a ktorú zamietol Parlament v máji 2006, je stále v Rade.

Podľa nášho názoru je okrem iného dôležité zabezpečiť, aby boli regionálne katastrofy naďalej oprávnenými výdavkami, alebo dokonca zabezpečiť možnosť účinne reagovať na špecifickú povahu prírodných katastrof v oblasti Stredozemia a prispôsobiť tento Fond – z hľadiska času reakcie a oprávnených opatrení – špecifickým potrebám v prípade prírodných katastrof, ako sú napríklad sucha a požiare.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *písomne*. – (RO) Dnes som hlasoval za správu pána spravodajcu Bögeho o mobilizácii Fondu solidarity Európskej únie pre Taliansko. Vítam skutočnosť, že táto správa bola na programe napriek všetkým ťažkostiam. Administratívny orgán Parlamentu musí v budúcnosti očakávať situácie, ako je tá dnešná. Hlasovanie o správach, ktoré majú závažné dôsledky pre európskych občanov, sa nemôže odložiť z technických dôvodov. Európska komisia musí prehodnotiť postupy na mobilizáciu Fondu solidarity s cieľom urýchliť poskytovanie dotácií. Je potrebné zriadiť systém zálohových platieb na základe okamžitého počiatočného posúdenia vzniknutých priamych strát. Konečná platba sa potom musí vykonať

na základe konečného výpočtu priamych strát a na základe dôkazu o preventívnych opatreniach prijatých v dôsledku katastrofy.

David Martin (S&D), písomne. – Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 7. Teší ma, že organizácia hlasovania prebehla tak rýchlo a dúfam, že dotácie potrebné v Taliansku budú k dispozícii čo najskôr s cieľom poskytnúť okamžitú a účinnú pomoc.

Barbara Matera (PPE), písomne. – (IT) Rada by som zblahožela Parlamentu k tomu, že na moju žiadosť včera zastavil hlasovanie o mobilizácii Fondu solidarity Európskej únie kvôli zemetraseniu v oblasti Abruzzo, ku ktorému došlo v apríli a ktoré spôsobilo veľmi vážne straty na ľudských životoch a vážne materiálne straty. Skutočne nebol dôvod, dokonca ani len na dva týždne, odložiť hlasovanie, ktoré má taký výrazný vplyv na životy európskych občanov v núdzi.

Európska komisia vykonala predbežné vyšetrovanie okamžite a schválila Taliansku presne tú sumu, o ktorú požiadalo, a to 493 771 159 EUR. Možno to bola najvyššia suma poskytnutej dotácie v celej histórii tohto fondu. Týmto hlasovaním teda Parlament v plnej miere prejavil solidaritu a súdržnosť s postihnutými obyvateľmi. Mobilizácia tohto fondu zvyčajne trvá priemerne 18 mesiacov. Tentoraz sme dospeli ku konzultačnej fáze v Parlamente veľmi rýchlo vzhľadom na to, že k zemetraseniu došlo iba pred piatimi mesiacmi. Preto úprimne dúfam, že Komisia a Rada čo najviac skrátia dobu potrebnú pre zvyšnú časť postupu a zabezpečia, aby Taliansko malo dotácie k dispozícii do konca roka.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písomne. – Dôsledky zemetrasenia v oblasti Abruzzo boli zničujúce a tragické; financovanie, ktoré sme dnes schválili, samozrejme, nemôže nahradiť strašnú stratu na životoch ani fyzické zničenie komunít, ktoré spôsobila táto prírodná katastrofa. Avšak dotácie z Fondu solidarity EÚ môžu skutočne pomôcť tejto oblasti pri jej dlhodobej obnove. Existencia a účinné fungovanie tohto fondu dokazujú solidaritu medzi členskými štátmi Európskej únie. Programy a mechanizmy na uskutočnenie praktických opatrení nás posilňujú ako úniu, aby sme si vedeli lepšie poradiť s krízami, či už ide o hospodársky úpadok, alebo o prírodné katastrofy. Mali by sme naďalej podporovať tieto praktické opatrenia s cieľom poskytnúť pomoc členským štátom v časoch skutočnej núdze. Politika nám umožňuje ovplyvniť a riadiť udalosti, ale v prípade udalostí – ako sú prírodné katastrofy –, ktoré sú nad rámec politiky, môžeme zlepšiť tieto dôležité mechanizmy, ktoré nám pomôžu vyrovnať sa s krízami.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), písomne. – (PL) V tejto tragickej situácii, keď ľudia stratili svojich blízkych a v mnohých prípadoch všetok svoj majetok a z krásneho starovekého mesta sa stala ruina, je podpora pre tento návrh prejav obvyčajnej slušnosti. Fond solidarity EÚ je príkladom účinných spoločných opatrení EÚ v prípade, že jedného z jej členov postihla takáto tragédia. Fond solidarity EÚ umožňuje poskytnúť rýchlu pomoc pri mimoriadnych udalostiach a je bezpochyby pozitívnym signálom pre občanov EÚ.

Derek Vaughan (S&D), písomne. – Víťam pozitívny výsledok hlasovania o uvoľnení dotácie pre obeť zemetrasenia v oblasti Abruzzo. Naša reakcia na prírodné katastrofy, ako bola tá v Taliansku, musí ísť nad rámec politiky. Opatrenia na pomoc obetiam tejto katastrofy pri obnove ich životov, domovov a budúcnosti sú určite niečím, s čím budú súhlasiť všetci poslanci tohto Parlamentu, ktorí v sebe majú aspoň štipku ľudskosti.

Vďaka Fondu solidarity EÚ môžeme konať ako spoločenstvo a zmierniť núdzu a utrpenie. Od svojho založenia sa fond použil na pomoc ľuďom vo viac ako polovici členských štátov EÚ pri viac ako 20 katastrofách, ktoré siahajú od povodní po lesné požiare, suchá a výbuchy sopky. Zároveň konštatujem, že obyvatelia Walesu patrili k tým, ktorí čerpali dotácie po veľkých záplavách v roku 2007.

Avšak treba sa pozrieť na príjmy fondu a existuje silný opodstatnený dôvod na podporu toho, aby fond mohol mať vlastné zdroje a aby ostatné projekty neboli ovplyvnené mobilizáciou fondu.

Dúfam, že tieto peniaze sa určitým spôsobom budú dať použiť na rekonštrukciu nielen budov, ale aj komunít, ktoré boli zničené.

– **Správa: Renate Weber (A7-0011/2009)**

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Zlepšenie súdnej spolupráce v trestnom konaní medzi orgánmi, ktoré majú súbežné kompetencie, je mimoriadne dôležité opatrenie. Ak konanie, ktoré viedlo k spáchaniu trestného činu, patrí do príslušnosti dvoch alebo viacerých členských štátov, trestné konanie sa musí viesť v najvhodnejšej príslušnosti, čo je nevyhnutné pre vytvorenie spoločného a jednotného rámca pre výber tejto príslušnosti objektívnym a transparentným spôsobom. Neúspešné uplatnenie zásady *ne bis*

in idem, ktorá hrá dôležitú úlohu v dohovore, ktorým sa realizuje Schengenská dohoda, znamená porušenie základných práv a je v rozpore s cieľom EÚ vytvoriť spoločný priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Správa, za ktorú som hlasovala, podporuje záruku rešpektovať túto zásadu v rámci celkového európskeho súdneho priestoru, a nielen ako súčasť vnútroštátnych konaní. Preto vítam prijatie tejto správy počas včerašieho zasadnutia.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za túto správu, keďže otázky konfliktov právomocí sa musia riešiť čo najúčinnnejšie snahou o konsenzus. Malo by nás tešiť, že zásada *ne bis in idem* je zabezpečená v oblasti súdov jednotlivých štátov. Poľutovaniahodné je to, že správa neustanovuje spôsoby riešenia kompetenčných sporov a neurčuje, ktorý štát by mal uplatňovať právomoc. Ani úloha Eurojustu nie je jasne definovaná. Táto správa však podnecuje snahu o ďalšie dôležité rozhodnutia v oblasti slobody občanov, spravodlivosti a vnútorných vecí.

David Casa (PPE), písomne. – V čoraz viac globalizovanom svete a v situácii, keď existuje 27 členských štátov EÚ, je možnosť, že dôjde k určitým konfliktom právomocí, veľká a mohla by spôsobiť ťažkosti. Preto som hlasoval za správu.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Domnievam sa, že je nevyhnutné zefektívniť trestné konania, pričom treba zabezpečiť správny výkon spravodlivosti. Toto rámcové rozhodnutie prispeje k prevencii a riešeniu konfliktov právomocí, zabezpečí to, že konania sa budú viesť pred najvhodnejším súdom a že výber trestnej právomoci bude transparentnejší a objektívnejší v situáciách, v ktorých udalosti patria do príslušnosti viac ako jedného členského štátu.

Dúfam, že týmto spôsobom bude možné predísť súbežným a zbytočným trestným konaniam bez zbytočnej byrokracie pri riešení prípadov, v ktorých sú rýchlo dostupné vhodnejšie možnosti. Napríklad v prípadoch, pre ktoré už členské štáty zaviedli pružnejšie nástroje alebo dohody, tieto musia mať prednosť. V skutočnosti môže existencia situácií, v ktorých tí istí ľudia podliehajú súbežným trestným konaniam v súvislosti s tými istými udalosťami a v rôznych členských štátoch, viesť k porušeniu zásady *ne bis in idem*, ktorá sa musí účinne uplatňovať v rámci celého európskeho súdneho priestoru. Podporujem aj väčšiu zaangažovanosť Eurojustu od samotného začiatku procesu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson a Marita Ulvskog (S&D), písomne. – (SV) My švédski sociálni demokrati sme sa rozhodli zdržať hlasovania, keďže sa domnievame, že o tom, ktoré orgány sa majú považovať za príslušné v konzultačných postupoch, by mali rozhodovať samotné členské štáty. Domnievame sa aj, že zaangažovanosť Eurojustu by mala byť doplnková a sekundárna vo vzťahu k členským štátom a že mandát agentúry by sa žiadnym spôsobom nemal rozšíriť týmto rozhodnutím.

Veľa bodov v správe Parlamentu však zlepšuje návrh na rámcové rozhodnutie. Je dôležité, nie iba pre vnútroštátne orgány, ale aj konkrétnejšie pre tých, ktorí sú podozriví alebo obvinení z trestného činu, aby boli zavedené jasné termíny, procesné záruky a iné ochranné mechanizmy.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Koordinovaný postup členských štátov pri prevencii a riešení konfliktov pri výkone právomocí v trestných veciach je nevyhnutný pre efektívnejšiu spravodlivosť pri vedení konaní tohto druhu. Preto je žiaduce sústrediť trestné konania, ktoré patria do viacerých právomocí, v jednom členskom štáte v súlade s objektívnymi kritériami a na účely potrebnej transparentnosti, nie iba preto, aby sa zabránilo strate času a zdrojov, ale aj kvôli súvisiacim nákladom a pretože je nevyhnutné zlepšiť dôslednosť a účinnosť konaní.

Priamy kontakt – ktorý je tiež čo najjednoduchší – medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi je preto nevyhnutný na určenie príslušnosti a tomu zodpovedajúce prevzatie konaní. V tejto súvislosti je dôležité pamätať na práva obvinených počas trestných konaní, keďže jedným z hlavných cieľov Európskej únie je ponúknuť svojim občanom priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez vnútorných hraníc.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Hlasovali sme proti tejto správe, pretože zamýšľa posilniť úlohu Eurojustu. Z právneho hľadiska návrh rámcového rozhodnutia Rady lepšie zabezpečuje spravodlivosť vykonaných rozhodnutí, pretože predovšetkým jasne zaručí zásadu *ne bis in idem*: osoba nesmie byť dvakrát súdená za to isté trestné konanie. Napriek tomu, že spravodajca rozpoznal túto skutočnosť, uvedené pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy posilňujú úlohu Eurojustu v oblastiach, ktoré sú výlučnou právomocou členských štátov. Týmto spôsobom a prostredníctvom predpokladaného zasahovania do konaní sa Eurojust ustanovuje ako orgán vyšší ako členské štáty, pretože im sa odoberie možnosť dohodnúť sa na tom, kto má právomoc v súvislosti s konaniami.

Nemyslíme si, že toto je akceptovateľné ako zdôvodnenie, že toto všetko je „strata času a zdrojov“. Prevzatie právomocí členských štátov v oblasti spravodlivosti a v iných oblastiach Európskou úniou oslabí ich suverenitu a dokázateľne neslúži záujmom verejnosti pri obrane práv, slobôd a záruk. Podľa nášho názoru je toto ďalším príkladom presne toho.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) Zásada *ne bis in idem* – jedna osoba sa nemôže dvakrát súdiť za ten istý zločin – je základným právnym princípom demokracie. Ja sám som obeťou porušenia tejto zásady vo Francúzsku, keďže som stále stíhaný na základe nariadenia vlády vo veci, v ktorej ma však kasačný súd uznal absolútne nevinným.

Vďaka za to predovšetkým zneužitiu právomoci pani Wallisovou, spravodajkyňou o mojej imunite, ktorá ma pomocou všetkých možných trikov zbavila ochrany, na ktorú by som mal nárok, keby sa dodržiavali zásady spravodlivosti, morálky a judikatúry tohto Parlamentu.

Avšak cieľom správy pani spravodajkyne Weberovej nie je zabrániť týmto prípadom *ne bis in idem*. Na to je určený európsky dohovor z roku 2000, ktorý zjavne slúži k spokojnosti vykonávateľov a je v súlade so zásadami právneho štátu.

Nie, hlavným cieľom správy pani spravodajkyne Weberovej je poskytnúť Eurojustu, ktorý by mnohí radi zmenili na európsku prokuratúru, právo riadiť a rozhodovať o vnútroštátnych právomociach. Z tohto dôvodu sme hlasovali proti správe.

Ian Hughton (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za správu pani Weberovej o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní. Závažná trestná činnosť má stále rozsiahlejší cezhraničný charakter a EÚ zohráva v boji proti tejto činnosti dôležitú úlohu. Jasnejšie postupy pri výmene informácií v trestných veciach posilnia spoluprácu medzi členskými štátmi a zlepšia možnosti jednotlivých štátov v boji proti trestným činom. Ľudské práva musíme vždy rešpektovať a správa pani Weberovej podľa môjho názoru vylepšuje navrhované rámcové rozhodnutie.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písomne. – Ja som sa rozhodla zdržať sa konečného hlasovania. Napriek tomu, že v blokovaní hlasovaní sú dobré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy týkajúce sa ľudských práv (napríklad pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 6 a 15), sú v ňom aj pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré presúvajú kompetencie členského štátu na orgán Eurojust (napríklad pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 3, 9, 16, 17 a 18). Myslím si, že tieto kompetencie by mali zostať členským štátom.

Návrh Konferencie predsedov: menovanie členov osobitného výboru pre finančnú, hospodársku a sociálnu krízu

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Vytvorenie osobitného výboru pre finančnú, hospodársku a sociálnu krízu bude zrejme pre budúcnosť EÚ nevyhnutné. Skúsenosti jeho členov sú pre realizáciu úloh a návrhov, ktoré tento osobitný výbor predloží, veľmi dôležité. Som presvedčený, že členmi výboru sú poslanci tohto Parlamentu, ktorí sú uznávaní a majú bohaté skúsenosti v rôznych oblastiach postihnutých súčasnou krízou. Preto sa aj budú môcť zapájať do diskusií a predkladať príslušné opatrenia na nápravu nedostatkov finančného systému, ktoré viedli k vzniku súčasnej situácie, a v budúcnosti sa môžu výrazne podieľať na príprave možného schválenia primerane odôvodnených a kvalitnejších právnych predpisov.

Myslím si tiež, že bude potrebné, aby tento výbor fungoval dlhšie ako predpokladaných 12 mesiacov, a jeho zloženie by sa malo prehodnotiť v snahe umožniť monitorovanie a hodnotenie opatrení, ktoré budú prijaté v súvislosti so súčasnou krízou.

– Spoločný návrh uznesenia: Summit G20 v Pittsburghu (24. – 25. septembra) (RCB7-0082/2009)

Regina Bastos (PPE), písomne. – (PT) Som spokojná s dohodami, ktoré sa dosiahli na samite G20 v Pittsburghu. Som presvedčená, že tieto dohody predstavujú krok správnym smerom. Neodkladnou prioritou musí byť zabezpečenie intenzívneho a trvalo udržateľného rastu reálneho hospodárstva a istoty, že úverové a kapitálové trhy budú spoľahlivo fungovať. Ďalej musíme podporovať a presadzovať zamestnanosť a chrániť ľudí pred negatívnymi vplyvmi krízy, pričom najväčšiu pozornosť je potrebné venovať najchudobnejším a najzraniteľnejším.

Prudký nárast verejného dlhu a rozpočtových deficitov je alarmujúci. V snahe nezadlžovať budúce generácie je potrebné posilniť význam vybudovania systému dlhodobu udržateľných verejných financií. Nedostatočné hodnotenie závažných nedostatkov pri riadení a dohľade, ktoré spôsobili krízu, je i napriek tomu

poľutovaniahodné. Prioritou je pochopiť, čo sa na tejto úrovni stalo, a tým sa vyhnúť opakovaniu chýb z minulosti.

Dominique Baudis (PPE), *písomne*. – (FR) Svet čelí rozporu, ktorý bude ťažké vyriešiť. Na jednej strane si hospodárska kríza a jej sociálne dôsledky vyžadujú prijatie naliehavých opatrení s cieľom obnoviť rast vytvárania pracovných miest. To bolo cieľom programu stretnutia krajín G20 v Pittsburghu. Na druhej strane – a to je úlohou konferencie v Kodani – je rovnako naliehavé bojovať proti zmene klímy formou zníženia spotreby energie. Inými slovami, stroj musíme znovu naštartovať a musíme zabezpečiť, aby tento stroj menej znečisťoval životné prostredie. Navyše, tieto dva problémy nemôžeme riešiť postupne, obidva sú rovnako naliehavé. Obnova hospodárskej činnosti a obmedzenie dôsledkov hospodárskej činnosti sú nevyhnutnosťou. Na nedávnom stretnutí G20 a na nadchádzajúcej konferencii o zmene klímy musí Európska únia vydlaždiť úzky chodník medzi dvomi rovnako závažnými hrozbami. V súlade s Lisabonskou zmluvou schválenou 27 krajinami Únie musíme čo najskôr vytvoriť európske inštitúcie. Český prezident pán Klaus hrá o čas a oddaľovaním schválenia zmluvy nesie veľkú zodpovednosť voči 500 miliónom občanov Únie.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písomne*. – (LT) Európska únia potrebuje prísnejší dohľad nad finančným trhom, za ktorý by mala byť zodpovedná jedna inštitúcia (G20). Je dôležité zabezpečiť dlhodobú fiškálnu stabilitu s cieľom dosiahnuť, aby budúce generácie nemuseli niesť príliš ťažké bremeno, vytvoriť viac pracovných príležitostí a chrániť ľudí pred dôsledkami krízy. Mimoriadne dôležitou prioritou musí byť vytváranie pracovných miest, zabezpečenie rastu veľkého a stabilného sektoru reálneho hospodárstva, dôsledná ochrana kapitálových trhov a úverových činností, zachovanie a stimulácia zamestnanosti, ako aj ochrana ľudí pred negatívnymi dôsledkami krízy, pričom osobitnú pozornosť je potrebné venovať najchudobnejším a tým, ktorí sú najviac postihnutí krízou. Dnes musíme zintenzívniť sociálny dialóg na všetkých úrovniach a snažiť sa zabrániť znižovaniu miezd a zabezpečiť, aby sa mzdy zvyšovali úmerne s rastom produktivity. Za najdôležitejší cieľ musíme považovať vytváranie nových pracovných príležitostí.

Pascal Canfin (Verts/ALE), *písomne*. – Skupina Verts/ALE hlasovala za prijatie uznesenia o G20 z niekoľkých dôvodov – uznesenie sa odvoláva na potrebu vypracovať nové ukazovatele, ktoré prekročia HDP. Európsky parlament tým dáva jasný signál, že „hospodárska obnova“ nesmie vychádzať z princípu „zabehnutých koľají“, čo je v súlade s našou požiadavkou vypracovať „nový ekologický dohovor“. Nariadenie ďalej presadzuje potrebu bojovať s globálnou nerovnováhou, najmä nerovnováhou v oblasti výmenného kurzu a nestabilitou cien komodít v multilaterálnom rámci. Okrem toho nariadenie vysiela pozitívny signál smerom k zavedeniu dane z finančných transakcií, s čím sme sa doposiaľ nestretli. Napokon, v súvislosti s finančnou krízou Európsky parlament prijal jasné stanovisko vo vzťahu k medzinárodnej koordinácii, ktorá by mala zabrániť regulačnej arbitráži. Nariadenie tiež zdôrazňuje, že skvalitnenie obozretných pravidiel v rámci G20 pozostáva z prístupu „minimálnej harmonizácie“, ktorá nesmie brániť EÚ uplatniť vyššie normy – pokiaľ ide o dohľad nad finančnými sektormi, Európsky parlament dosiahol výrazný pokrok smerom k lepšiemu a centralizovanejšiemu prístupu k dohľadu nad finančným trhom a konečným cieľom je zriadenie jedného úradu pre dohľad nad finančným trhom.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *písomne*. – (PT) Krajiny G20 sa zaviazali dosiahnuť na samite v Kodani dohodu a je dôležité, aby pri rokovaniach súvisiacich s dosiahnutím radikálnej a korektnej dohody EÚ naďalej zohrávala vedúcu úlohu. Dohoda v Kodani by mohla byť hnacím motorom hospodárskeho rastu, podporiť ekologicky čisté technológie a zabezpečiť vytvorenie nových pracovných príležitostí v priemyselných a rozvojových krajinách.

Existencia dohody o financovaní a technickej podpore ekologickej, obnoviteľnej energie a energetickej účinnosti v rozvojových krajinách je pre dosiahnutie rozsiahlej kodanskej dohody nevyhnutná. Je dôležité stanoviť konkrétny model v snahe čo najviac zvýšiť šance na uzavretie kodanskej dohody. Medzinárodná dohoda musí zabezpečiť celkové zníženie emisií skleníkových plynov v zmysle odporúčaní štvrtej hodnotiacej správy Medzivládneho panela pre zmenu klímy (25 – 40 % do roku 2020 v porovnaní s rokom 1990) a musí zabezpečiť dlhodobé zníženie v EÚ a ďalších priemyselných krajinách do roku 2050 minimálne o 80 % v porovnaní s rokom 1990.

David Casa (PPE), *písomne*. – Samit krajín G20, ktorý sa konal 24. a 25. septembra v Pittsburghu, bol úspešný v rôznych oblastiach, napríklad v súvislosti s diskusiou o potrebe riešiť hlavné príčiny finančnej krízy v snahe zabezpečiť, aby sa podobné prípady už v budúcnosti neopakovali. S tým súhlasím, a preto som hlasoval za schválenie uznesenia.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic a Alf Svensson (PPE), *písomne*. – (SV) Dnes sme hlasovali za uznesenie o samite G20. Rozhodli sme sa však hlasovať proti zavedeniu dane z finančných

transakcií, pretože by to bránilo tvorbe kapitálu v chudobných krajinách, ich rozvoju a rastu, ktorý za posledných 30 rokov pomohol ľuďom a krajinám vymaniť sa z osídľ chudoby. Rovnako sme proti vytvoreniu anticyklického fondu pre pracovné miesta na medzinárodnej úrovni, keďže existuje riziko, že si tento fond zachová nemodernú a zastaranú štruktúru, čo zabráni rastu a rozvoju nových pracovných príležitostí. To by si vyžadovalo zavedenie medzinárodného daňového a distribučného systému bez demokratickej kontroly a s jasným rizikom vzniku všetkých typov korupcie. Pre ľudí postihnutých krízou je dôležité, aby mohli prijímať podporu a pomoc, ale toto sa najlepšie rieši na národnej úrovni, nie prostredníctvom byrokratického medzinárodného systému.

Marielle De Sarnez (ALDE), písomne. – (FR) Delegácia zvolených predstaviteľov *Mouvement Démocrate* (Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu – Francúzsko) víta prijatie uznesenia o záveroch samitu G20. Týmto hlasovaním Európsky parlament potvrdzuje, že si EÚ musí vybudovať systém dohľadu nad finančným trhom a vytvoriť jednotný finančný úrad. Ďalej potrebujeme zabezpečiť dlhodobú fiškálnu stabilitu v snahe vyhnúť sa škodám, ktoré by sme spôsobili budúcim generáciám. Neodkladnou prioritou musí byť vytváranie pracovných miest a ochrana občanov pred dôsledkami krízy. Hlasovali sme za pozmeňujúce a dopĺňajúce návrhy 5, 8, 11, 12 a 13 a mrzí nás, že Európsky parlament nešiel ďalej v oblasti účtovnej transparentnosti, v boji proti daňovým rajom a vo vzťahu k záväzkom v oblasti ochrany životného prostredia („nový ekologický dohovor“). Chceli by sme znovu zdôrazniť náš záväzok zdaňovať finančné transakcie vychádzajúc z modelu Tobinovej dane. V tejto súvislosti vyzývame Európsky parlament, aby začal rozhovory o zavedení tohto typu dane.

Frank Engel (PPE), písomne. – (FR) Napriek tomu, že s hlavnými usmerneniami uznesenia Európskeho parlamentu o samite G20 v Pittsburghu súhlasíme – a preto sme ho podporili –, luxemburská delegácia Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) by chcela vyjadriť isté pripomienky k niektorým bodom tohto uznesenia, ktoré považuje za neuspokojivé.

Po prvé, v záveroch samitu v Pittsburghu sa spomína, že je potrebné, aby sa prijímatelia pomoci poskytovanej vo forme záchranných opatrení podieľali aj na nákladoch, ktoré vznikajú v súvislosti s týmito opatreniami. To nie je to isté ako zavedenie dane z finančných transakcií, ako sa navrhuje v uznesení Parlamentu. Po druhé, navrhli sme vytvoriť systém finančného dohľadu, ktorý v budúcnosti spojí vnútroštátne orgány dozoru s tromi európskymi orgánmi, ktoré sa v súčasnosti budujú ako súčasť európskeho legislatívneho postupu.

Napokon, je dôležité vyhnúť sa často používanému výrazu „daňové raje“ prevzatému z terminológie krajín G20. Jurisdikcie, ktoré v žiadnom prípade nie sú daňovými rajmi, sa dostali na „sivý“ zoznam náhodne, kým skutočným daňovým rajom sa darí i naďalej unikáť pred všetkými formami tlaku zo strany G20 a OECD. Nazývať krajiny s miernym daňovým zaťažením daňovými rajmi nám nepomôže ukončiť krízu, ktorej pôvod je niekde inde.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za uznesenie Európskeho parlamentu o samite G20 v Pittsburghu, ktorý sa konal v dňoch 24. a 25. septembra, pretože som presvedčená, že súčasné hospodárske problémy musíme využiť ako príležitosť podporiť ciele lisabonskej stratégie a znovu potvrdiť záväzok v súvislosti s bojom proti nezamestnanosti a zmenou klímy a zároveň vypracovať európsku stratégiu, ktorej výsledkom bude dlhodobá udržateľná hospodárska obnova. Je však poľutovaniahodné, že návrh dane z finančných transakcií, ktorý vychádza z Tobinovho princípu, nebol prijatý, pretože tým by sme umožnili obmedziť nadmerné špekulácie a z dlhodobého hľadiska by sme podporili finančnú stabilitu a investície.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Vzhľadom na pozadie globálnej hospodárskej krízy a jej vážne sociálne dôsledky majú rozhodnutia prijaté krajinami G20 veľký význam. Za pomoci koordinovaného úsilia členov G20 budeme môcť vybudovať finančný systém, ktorý v budúcnosti prispeje k stabilnejšiemu a udržateľnejšiemu hospodárskemu rozvoju, čím zabránime vzniku krízy, akej čelíme v súčasnosti.

My v Európskej únii nemôžeme pri prijímaní pravidiel, ktoré neplatia pre ďalšie krajiny, konať svojvoľne. To by európske hospodárstvo v súčasnom globalizovanom svete znevýhodňovalo.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Som spokojný s dohodami, ktoré sa na samite G20 v Pittsburghu podarilo dosiahnuť. V dôsledku globalizácie kapitálu si opatrenia na boj a prevenciu vzniku ďalšej krízy vyžadujú maximálnu možnú medzinárodnú spoluprácu. Teší ma, že sa prijali dohody, ktoré prispejú k hospodárskemu rastu, podpore zamestnanosti a regulácii trhov, a dúfam, že tieto ciele sa podarí naplniť v mnohých oblastiach. Pokiaľ ide o daň z finančných transakcií s cieľom udržať pod kontrolou nadmerné špekulácie a posilniť dlhodobé investície, táto daň má význam iba vtedy, ak bude prijatá v celosvetovom meradle.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Uznesenie, ktoré dnes schvaľujeme, je v súlade s pozíciami prijatými rôznymi orgánmi Európskej únie vrátane Európskeho parlamentu ako pokus zakryť skutočné príčiny hospodárskej a sociálnej krízy a jeho manipuláciou urýchliť a posilniť pokračovanie a rozvoj politik, ktoré ju spôsobili. Pokiaľ ide o daňové raje, uznesenie okrem iného iba konštatuje, že daňové raje „oslabili finančnú reguláciu“, a zároveň iba odporúča, že by bolo potrebné „zlepšiť daňovú transparentnosť a výmenu informácií“.

Je treba, a to sa v nariadení nespomína, zmeniť neoliberálne politiky liberalizácie a privatizácie služieb a zabrániť porušovaniu práv zamestnancov a likvidácii výrobnéj infraštruktúry. Tieto politiky sú zodpovedné za zhoršujúce sa životné podmienky, dlhy, zvyšujúcu sa nezamestnanosť, neistotu zamestnania a chudobu. Je nevyhnutné oceniť prácu a zamestnancov, chrániť výrobné sektory a verejné služby, účinne podriaďiť hospodársku silu politickej moci, bojovať proti korupcii a potláčať hospodársku kriminalitu, ako aj skončiť s daňovými rajmi.

Robert Goebbels (S&D), písomne. – (FR) Hlasoval som proti všetkým pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom predloženým Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou o uznesení v súvislosti so samitom G20 na protest proti taktike tejto strany, ktorá vždy opätovne otvára rozpravy všeobecne demagogickými pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi. Zelení rokovali o spoločnom návrhu uznesenia a v mnohých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch boli ich požiadavky splnené. Spoločné uznesenie však nepodpísali, aby mohli počas plenárnej schôdze robiť scény.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) My sme hlasovali proti uzneseniu o samite G20 z jedného závažného dôvodu: uznesenie vôbec nerieši otázku globálneho finančného systému, ktorý je príčinou vzniku krízy. Dokonca sa v ňom uvádza, že potrebujeme ešte viac globalizácie a liberalizácie s takzvanou ochranou vo forme multilaterálnych inštitúcií a orgánov, ktoré majú vykonávať globálne riadenie.

Jednako len v prípade, že odmietneme zmeniť systém, tých pár prospešných a nevyhnutných navrhovaných opatrení zaručene zlyhá. Ak sa budeme snažiť za každú cenu zachovať súčasný systém a trhy, ktoré sa stále viac vzdávajú reálnemu hospodárstvu, otvoríme cestu ďalšej kríze a niet pochyb, že deklarovaný cieľ vytvárať pracovné miesta sa nám nepodarí splniť.

Hospodárstvo samo osebe nie je cieľom: je len jedným z prostriedkov dosiahnutia politických cieľov, pokroku v rámci spoločnosti a rozvoja ľudstva. Pokiaľ sa prispôbíte jeho údajným požiadavkám a podriadite sa takzvaným nemenným pravidlám trhu, žiadne problémy nevyriešite.

Sylvie Goulard (ALDE), písomne. – (FR) V mene Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu by som rada vysvetlila, prečo sme sa zdržali hlasovania o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie o dani vychádzajúcej z Tobinovho modelu. Naša skupina sa rozhodla vytvoriť pracovnú skupinu v snahe vyjasniť cieľ a praktické detaily tohto typu dane. Politické skupiny tak získajú úplné informácie o skutočnostiach a budú sa môcť dohodnúť na spoločnom prístupe k tejto problematike, ktorý bude každý chápať rovnako a ktorý budú hájiť aj príslušné medzinárodné orgány.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písomne. – Ja som hlasoval za uznesenie o samite G20 v Pittsburghu. Súčasná hospodárska kríza má, pokiaľ ide o príčiny i dôsledky, skutočne globálny charakter, preto ak chceme nájsť riešenia, je nevyhnutné prijať koordinované medzinárodné opatrenia. Do hľadania týchto riešení sa musia zapojiť všetky národné vlády. Spoločne prijaté kroky na úrovni EÚ zabezpečia, aby sa Európa stala vedúcou silou pri uskutočňovaní globálnej obnovy. Škótska vláda presadzuje program zameraný na podporu pracovných miest a komunít, zlepšenie vzdelávania a získavania zručností a na investície do inovácií a priemyselných odvetví budúcnosti. Spolu s ďalšími krajinami Európy budeme schopní prekonať problémy, ktorým v súčasnosti čelíme.

Arlene McCarthy (S&D), písomne. – Spolu s kolegami labouristami plne podporujeme záväzok krajín G20 zaviesť daň z finančných transakcií. Vzhľadom na výdavky vynaložené daňovými poplatníkmi v čase krízy je dôležité zabezpečiť, aby sa finančný sektor v plnej miere a spravodlivo podieľal na zlepšovaní situácie v oblasti verejných financií. Jedným z navrhovaných modelov zdaňovania finančných transakcií je Tobinova daň. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 8 sme nepodporili z toho dôvodu, že skôr ako schválime daň podľa Tobinovho modelu, musíme posúdiť všetky možnosti. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh okrem toho navrhuje jednotnú európsku formu tejto dane. Priemysel finančných služieb je globálnym odvetvím priemyslu a naše úsilie sa musí zameriavať na zabezpečenie dane z transakcií, ktorá bude účinná a bude fungovať v celosvetovom meradle.

David Martin (S&D), *písomne*. – Ja som sa zdržal hlasovania o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 8 o dani z finančných transakcií. Tento typ dane podporujem, ale som presvedčený, že ak má byť účinná, musí sa realizovať na globálnej, nie na európskej úrovni.

Franz Obermayr (NI), *písomne*. – (DE) Spoločný návrh uznesenie o samite G20 v Pittsburghu prináša mnohé pozitívne prvky. Napríklad jasne vyzdvihuje problémy v oblasti stimulačných opatrení fiškálnej politiky, ktoré boli prijaté vo väčšine štátov. V nasledujúcich rokoch musí zohrávať významnú úlohu posilnenie rozpočtov členských štátov. Vítam aj skutočnosť, že sme sa pokúsili riešiť príčiny krízy, pričom ide najmä o neprimerané špekulácie a chýbajúcu reguláciu finančného trhu. Naša snaha však bola povrchná. Nepodarilo sa nám uskutočniť reálne, potrebné reformy. Vzhľadom na obrovskú krízu, ktorú stále prekonávame a ktorá, žiaľ, prinesie ešte väčšiu nezamestnanosť, to zďaleka nestačí. Práve z tohto dôvodu som sa zdržal hlasovania.

Andreas Mölzer (NI), *písomne*. – (DE) Návrh uznesenia o samite G20 v Pittsburghu jasne uvádza, že kríza je okrem nedostatočnej regulácie finančného trhu výsledkom ľahkomyselného a nezodpovedného podstupovania rizika zo strany niektorých finančných inštitúcií. Dvere tak ostali dokorán otvorené pre totálne špekulácie. Je preto ešte dôležitejšie rýchlo prijať vhodné pravidlá pre trhy. Z tohto pohľadu sú niektoré myšlienky predložené v tomto návrhu veľmi vítané. Je však nešťastné, že návrh tiež podporil ustanovenia dohody Bazilej II, ktoré, ako zo skúseností vieme, viedli k tomu, že sa takmer zastavil tok kapitálu do malých a stredne veľkých podnikov. Kvôli mnohým malým bankovým klientom nemôžem podporiť nekompromisné zrušenie bankového tajomstva, z tohto dôvodu som sa rozhodol zdržať sa hlasovania.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písomne*. – (PT) Na úvod by som chcela vyzdvihnúť skutočnosť, že na stretnutí G20 sa preberali také dôležité otázky ako trvalo udržateľný hospodársky rast, zamestnanosť a potenciálny jav zmeny klímy, ktoré by mohli ohroziť obývateľnosť našej planéty. Sú to aktuálne celosvetové otázky, ktoré sú všeobecne považované za veľmi dôležité pre európsky rast.

Po tejto stránke vítam skutočnosť, že sa rozhodlo zachovať stimuly pre hospodársku obnovu a odhodlanie pre stratégiu, ktorá by mohla uskutočniť princípy lisabonského programu, najmä všeobecný záujem realizovať Globálny pakt pre zachovanie pracovných miest (Global Jobs Pact). Pri tejto príležitosti je dôležité zdôrazniť naliehavú potrebu anticyklického fondu pre pracovné miesta na medzinárodnej úrovni a ambiciózných balíkov fiškálnych stimulov, ktoré budú podporovať tvorbu a zachovanie pracovných miest spoločne so silnými sociálnymi politikami určenými na podporu najzraniteľnejších skupín.

Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), *písomne*. – (SV) Finančná kríza vznikla čiastočne následkom toho, že banky zneužívali dôveru svojich klientov a neprimerane riskovali s ich peniazmi. Myslíme si, že je potrebná hlbšia diskusia o tom, ako by sa malo pristupovať k medzinárodným finančným transakciám. Nemyslíme si, že Tobinova daň bude pri zamedzovaní špekulácií účinná, ale vítame diskusiu o tom, ako môžu finančné inštitúcie, ako sú banky, správcovské spoločnosti a poisťovacie spoločnosti, pomôcť vytvoriť zdravý a stabilný finančný trh. Finančná kríza ukazuje, že na vyriešenie medzinárodných problémov sú potrebné medzinárodné riešenia. Táto diskusia by sa preto mala viesť na celosvetovej úrovni a nielen v rámci EÚ.

Paulo Rangel (PPE), *písomne*. – (PT) Chcel by som vyzdvihnúť dohody uzatvorené na samite G20, ktoré ma veľmi tešia a ktoré sa všeobecne považujú za krok správnym smerom.

Diskutovalo sa o takých dôležitých otázkach, ako sú regulácia finančných trhov, dohľad nad nimi a udržateľnosť verejných financií, osobitne by som chcel zdôrazniť otázku trvalo udržateľného hospodárskeho rastu a zamestnanosti.

Teší ma, že priority prijaté skupinou G20 sú založené na trvalo udržateľnom raste reálneho hospodárstva, ktorý nebude len motorom zabezpečujúcim tvorbu pracovných miest, ale poslúži aj ako záruka na ochranu verejnosti pred negatívnymi vplyvmi krízy najmä na najchudobnejších a najzraniteľnejších. Teší ma aj záväzok predstaviteľov skupiny G20 zaoberať sa krízou v oblasti zamestnanosti na medzinárodnej úrovni, čím sa podpora zamestnanosti stáva ústredným prvkom plánov obnovy.

Ľutujem len, že sa na stretnutí G20 nepodarilo dosiahnuť dohodu, pokiaľ ide o celosvetový boj proti zmene klímy.

Frédérique Ries (ALDE), *písomne*. – (FR) Pre Európsky parlament bolo dôležité, aby po samite G20 v Pittsburghu vyslal hlavným svetovým predstaviteľom jasný odkaz. Stalo sa tak prostredníctvom dnes prijatého uznesenia, ktoré zdôrazňuje, že hoci je najhoršia časť finančnej krízy za nami, následky na rozpočet a zamestnanosť budeme bez spoločného konania Európskej únie, Spojených štátov amerických a Číny

pocítovať ešte dlho. Ony už aj rozhodli o reforme Medzinárodného menového fondu, kontrole bonusov obchodníkov, kapitálových požiadavkách a transparentnosti pri komplexných finančných produktoch, takže toto stretnutie G20 nebolo zbytočné.

Napriek všetkému, ak sa má dosiahnuť pokrok pri riadení globalizácie, je potrebné dokončiť ešte prinajmenšom tri obrovské úlohy. Prvou úlohou je vážne sa zaoberať otázkou daňových rajov, v štátnych pokladniciach totiž chýba veľa peňazí. Druhou je zabrániť vzniku menovej búrky, ktorá by mohla vzniknúť následkom zlyhania opätovného vyváženia výmenných kurzov a následkom snahy o konkurenčnú devalváciu. Treťou úlohou je zmierniť kolísavosť cien základných komodít najmä potravín, keďže táto kolísavosť zohráva úlohu pri zvyšovaní nerovnováhy a chudoby vo svete.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, nedávny samit G20 v Pittsburghu potvrdil postupnú stabilizáciu hospodárskej situácie. Nesmieme však zabúdať na problémy, ktorým môžu čeliť jednotlivé hospodárstva. Stretnutie predstavovalo príležitosť na upevnenie odhodlania štátov reformovať systém finančnej regulácie. Najväčšie riziko, ktoré nesmieme pripustiť, je ďalší nárast nezamestnanosti, pokles dopytu a obmedzenie výroby. Princípy navrhnuté v Pittsburghu by mali byť základom pre spoločný svetový hospodársky rozvoj. Samit potvrdil, že na tvorbe inštitúcií a nástrojov určených na kontrolu a dohľad v rôznych oblastiach celosvetového trhu sa musí ešte ďalej pracovať.

Peter Skinner (S&D), písomne. – Európska parlamentná labouristická strana podporila toto uznesenie a vyjadrila svoju podporu pre nadviazanie na pokrok, ktorý sa dosiahol minulý mesiac v Pittsburghu. Bez záväzkov zlepšiť multilaterálny dozor v rámci MMF a ďalšieho zapojenia hospodárstiev, ktoré nie sú aktuálnymi členmi, sa veľký úspech pravdepodobne nedosiahne. Toto uznesenie má mnoho plusov a pri premyslenom postupe môžeme napriek problémom finančnej krízy očakávať veľký pokrok.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Na úvod by som chcel vyzdvihnúť skutočnosť, že na stretnutí G20 sa preberali také dôležité otázky ako trvalo udržateľný hospodársky rast, zamestnanosť a potenciálny jav zmeny klímy, ktoré by mohli ohroziť obývateľnosť našej planéty. Sú to aktuálne celosvetové otázky, ktoré sú všeobecne považované za veľmi dôležité pre európsky rast.

Po tejto stránke vítam skutočnosť, že sa rozhodlo zachovať stimuly pre hospodársku obnovu a odhodlanie pre stratégiu, ktorá by mohla uskutočniť princípy lisabonského programu, najmä všeobecný záujem realizovať Globálny pakt pre zachovanie pracovných miest (Global Jobs Pact). Pri tejto príležitosti je dôležité zdôrazniť naliehavú potrebu anticyklického fondu pre pracovné miesta na medzinárodnej úrovni a ambiciózných balíkov fiškálnych stimulov, ktoré budú podporovať tvorbu a zachovanie pracovných miest spoločne so silnými sociálnymi politikami určenými na podporu najzraniteľnejších skupín.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písomne. – (EL) Komunistická strana Grécka hlasovala proti spoločnému návrhu uznesenia, ktorý predložili konzervatívci, sociálni demokrati a liberáli, pretože sústreďuje strategické ambície monopolov preniesť bolestivé následky kapitalistickej finančnej krízy na pracujúcu triedu. Politickí hovorcovia kapitalizmu vo svojom uznesení vyzývajú buržoázne vlády, aby pomocou horúcich verejných peňazí naďalej podporovali monštruózne monopoly a aby zároveň „ozdravili verejné financie“, čím myslia ešte väčšie zníženie prostriedkov v oblasti sociálnych výdavkov, zdravotníctva, sociálneho zabezpečenia, vzdelávania a tak ďalej. Vítajú vytvorenie „dôstojných pracovných miest“, keď stálu prácu na plný úväzok nahradí slabo platená flexibilná a neistá práca s minimálnou úrovňou práv. Politickí predstavitelia plutokracie ponúkajú túto „dôstojnosť“ pracujúcej triede. Uznesenie vyzýva na posilnenie medzinárodných imperialistických organizácií (MMF, Svetová banka, WTO) a razí cestu pre ekologický výnos z kapitálu pod zámienkou zmeny klímy a pre úplnú liberalizáciu medzinárodného obchodu, čo signalizuje ešte väčší prienik monopolov na trhy rozvojových a chudobných krajín, drancovanie zdrojov produkujúcich bohatstvo a vykorisťovanie ľudských zdrojov.

– Návrh uznesenia: Dosah globálnej finančnej a hospodárskej krízy na rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu (B7-0078/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Rozvojové krajiny ťažko zasahujú za sebou idúce krízy ako krízy cien potravín a palív a zmena klímy. Veľmi trpia následkami finančnej krízy a hospodárskej recesie. Je nevyhnutné, aby EÚ a členské štáty prevzali svoju zodpovednosť medzinárodných aktérov a splnili svoje záväzky v oblasti verejnej rozvojovej pomoci a aby aj naďalej prispievali k dosiahnutiu rozvojových cieľov tisícročia.

EÚ vyčlenila 8,8 miliárd EUR na rozvojovú pomoc, rozpočtovú podporu a financovanie poľnohospodárstva určených na okamžité konanie a navrhuje prispieť 500 miliónmi EUR na podporu sociálnych výdavkov

v rozvojových krajinách prostredníctvom mechanizmu FLEX pre krajiny AKT. Je dôležité, aby sa rozpočtová podpora zamerala na oblasti zdravotníctva, dôstojných pracovných podmienok, vzdelávania, sociálnych služieb a ekologického rastu. Vyzývame Komisiu, aby našla nové zdroje financovania na záchranu Európskeho rozvojového fondu (ERF), a tiež je dôležité, aby sa ERF stal súčasťou rozpočtu Spoločenstva. Potrebná je tiež väčšia konzistentnosť medzi politikami EÚ v oblasti medzinárodného obchodu a zmeny klímy, ako aj konzistentnosť medzi rozpočtovou a rozvojovou politikou.

Rozvojová pomoc musí pomáhať...

(Vysvetlenie hlasovania skrátené v súlade s článkom 170 ods. 1 veta 1 rokovacieho poriadku.)

David Casa (PPE), písomne. – Napriek skutočnosti, že rozvojové krajiny určite neboli príčinou krízy, rozhodne je pravda, že ich veľmi nepriaznivo a neúmerne zasiahla. To je dôvod, prečo som hlasoval za toto uznesenie.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Hoci má terajšia hospodárska a finančná kríza pôvod v Spojených štátoch amerických, jej následky pociťujú na celom svete. Zasiahla Európu a ešte ťažšie rozvojové krajiny, či už z ľudského hľadiska, keď milióny ľudí vtiahla do extrémnej chudoby, alebo oslabením ich už predtým slabých hospodárstiev.

Je nutné, aby všetky subjekty, ktoré hrajú v oblasti verejnej rozvojovej pomoci aktívnu úlohu, najmä inštitúcie Bretton Woods, na situáciu rýchlo a účinne reagovali. Dôležité je tiež, aby Európska únia a jej členské štáty prebrali svoju zodpovednosť popredných aktérov v oblasti rozvojovej pomoci tým, že splnia svoje medzinárodné záväzky voči týmto krajinám, bezodkladne zväčšia pomoc na dosiahnutie rozvojových cieľov tisícročia a zvýšia objem verejnej rozvojovej pomoci, ktorá nestačí reagovať na vedľajšie škody krízy v rozvojových krajinách.

Okrem toho je najmä pred konferenciou v Kodani nutné, aby EÚ a ostatní medzinárodní aktéri sformulovali svoje stratégie v oblasti medzinárodného obchodu, zmeny klímy, humanitárnej pomoci a rozvoja. Z týchto dôvodov podporujem toto uznesenie.

Corina Crețu (S&D), písomne. – (RO) Pokiaľ ide o rozvojovú a humanitárnu pomoc, nachádzame sa v núdzovej situácii z dôvodu hospodárskej krízy, ktorej cena z ľudského hľadiska naďalej rastie o to viac, že táto recesia prichádza hneď po krízach cien potravín a ropy. Bohužiaľ, jedným z priamych následkov hospodárskej krízy je napriek zmierneniu zrýchleného rastu chudoby kríza v oblasti medzinárodnej pomoci. Len v roku 2009 sa 90 miliónov ľudí dostalo do extrémnej chudoby, pričom počet nezamestnaných vzrástol o 23 miliónov. Iskierku nádeje prinášajú dnes prijaté návrhy na poskytnutie pomoci najzraniteľnejším krajinám, rozvojovým krajinám. Tieto však nezachádzajú dostatočne ďaleko, keďže 6 miliárd USD, ktoré sa získali predajom zlatých rezerv MMF a ktoré sú určené na poskytnutie pomoci chudobným krajinám, môžu pokryť len 2 % ich skutočných potrieb. Preto si myslím, že na štáty G20 sa musí vyvinúť väčší nátlak, aby za spustenie krízy prevzali hlavnú a konkrétnu zodpovednosť tým, že zmobilizujú zdroje a krízovú pomoc pridelia rozvojovým krajinám. Pokiaľ ide o potrebu zefektívnenia systému, vítam v uznesení kritiku týkajúcu sa neúspechu samitu v Pittsburghu vyrovnáť sa s reformou medzinárodných finančných inštitúcií vzhľadom na pomalú reakciu inštitúcií Bretton Woods na krízu.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Terajšia hospodárska a finančná kríza vážne zasiahla rozvojové krajiny a obávame sa, že ich postihne prudké spomalenie či dokonca aj významný pokles ich rastu a ukazovateľov pokroku. Ako významní darcovia nesmú EÚ a ostatné členské štáty na túto skutočnosť zabudnúť a musia zväziť zvýšenie pomoci týmto krajinám. Druhou alternatívou je, že niektoré z nich upadnú nenapraviteľne do chudoby, ktorá môže spôsobiť alebo prehĺbiť sociálne a politické konflikty a zhoršiť nedostatky v regiónoch, ktoré sa s ťažkosťami snažia o mier a rozvoj.

Toto zvýšenie, ktoré sa musí zamerať na flexibilitu, predstavivosť, solidaritu a zdravý rozum, musí sprevádzať prísna kontrola zo strany darcov, ako sa pomoc využíva, a účinné sledovanie prostriedkov, ktoré boli prijímacím krajinám poskytnuté, od ich prevodu po ich konečné miesto určenia. Do snahy o transparentnosť sa musia zapojiť aj občianske spoločnosti a parlamenty týchto krajín a EÚ musí podporiť vnútroštátne diskusie o tom, kam by prijatá pomoc mala smerovať.

Európa sa ani napriek spomaleniu hospodárskeho úpadku nemôže a nesmie uzavrieť a ignorovať pálčivé otázky, ktoré ju obklopujú.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Rozvojové krajiny ťažko zasiahla súčasná finančná a hospodárska kríza, ktorú spôsobili banky a iní špekulanti v Spojených štátoch amerických. Kríza má obrovský vplyv na ich už aj tak slabé hospodárstva a zapríčiní, že milióny ľudí prídu o prácu. Keď to bude možné, budú

nezamestnaní svoju záchranu hľadať v Európe, čím ešte zvýšia migračný tlak na Európu. My Európania preto musíme tieto krajiny pri budovaní ich hospodárstiev podporovať. Súčasná forma rozvojovej pomoci je na tento účel nevhodný nástroj, keďže mnoho prostriedkov zmizne v tme, alebo sa presmeruje na európske bankové účty patriace skorumpovaným despotom. Napriek mnohým kladným myšlienkam som sa z tohto dôvodu v konečnom hlasovaní zdržal hlasovania o návrhu Výboru pre rozvoj.

Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písomne. – (SV) Finančná kríza vznikla čiastočne následkom toho, že banky zneužívali dôveru svojich klientov a neprimerane riskovali s ich peniazmi. Myslíme si, že je potrebná hlbšia diskusia o tom, ako by sa malo pristupovať k medzinárodným finančným transakciám. Nemyslíme si, že Tobinova daň bude pri zamedzovaní špekulácií účinná, ale vítame diskusiu o tom, ako môžu finančné inštitúcie, ako sú banky, správckové spoločnosti a poisťovacie spoločnosti, pomôcť vytvoriť zdravý a stabilný finančný trh. Finančná kríza ukazuje, že na vyriešenie medzinárodných problémov sú potrebné medzinárodné riešenia. Táto diskusia by sa preto mala viesť na celosvetovej úrovni a nielen v rámci EÚ.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písomne. – (FI) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, ako návrh uznesenia Výboru pre rozvoj chválhodne uvádza, súčasná celosvetová finančná a hospodárska kríza najťažšie zasiahla najchudobnejšie krajiny. Rozvojové ciele dosiahnuté v mnohých rozvojových krajinách sú ohrozené a splniť rozvojové ciele tisícročia bude pravdepodobne ešte ťažšie. Napriek mnohým sľubom rozvinutých krajín, ktoré verejne vyslovili na samitoch G20 a G8, sa napríklad objem pomoci zaslanej rozvojovým krajinám ani zďaleka nepribližuje tomu, čo bolo sľúbené. Objem rozvojovej pomoci od mnohých členských štátov EÚ bol dokonca ešte pred prepuknutím krízy v skutočnosti oveľa menší ako ten, čo sľúbili.

Kríza by mohla byť aj novou príležitosťou. Značný nárast prostriedkov v Medzinárodnom menovom fonde a zmeny systému rozhodovania tejto organizácie sú dvomi dôvodmi pre prípadný pozitívny vývoj. Reforma MMF a ďalšie prostriedky uspokojujú bolestivú potrebu, ale to samotné vôbec nepostačuje na zmiernenie situácie, v ktorej sa nachádzajú najchudobnejší sveta. Rozvinuté krajiny musia dodržať svoje slovo v súvislosti so svojím záväzkom, ktorý vyplýva z rozvojových cieľov tisícročia, a poskytnúť 0,7 % HDP potrebného na zvýšenie rozvojovej pomoci. Financovanie potrebné na boj proti zmene klímy a na prispôbenie sa na ňu predstavuje ďalšiu zodpovednosť, z ktorej sa rozvinutý svet nemôže vyvliecť. Základným pilierom nových medzinárodných pravidiel pri ich úprave a uplatňovaní musí byť myšlienka rovných príležitostí.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Vážená pani predsedajúca, hlasoval som za prijatie uznesenia, pretože si myslím, že obsahuje mnoho veľmi výstižných postrehov o príčinách a následkoch terajšej zložitej situácie v rozvojových krajinách. Chcel by som osobitne zdôrazniť, že súčasná hospodárska kríza nie je len výsledkom kolapsu finančných trhov, ale tiež skorších potravinových a energetických kríz. Považujem za nevyhnutné, aby sa prijali opatrenia zamerané na rýchle a účinnejšie využitie prostriedkov, ktoré poskytli rozvinuté krajiny. Je to osobitne dôležité, keď zoberieme do úvahy skutočnosť, že bohaté krajiny momentálne bojujú s vnútornými problémami, ako sú nepostačujúci rozpočet alebo časové obmedzenia. Opäť zdôrazňujem: najdôležitejšie je zjednodušiť postupy, aby prostriedky, ktoré putujú z bohatých krajín do chudobných, nezmizli v mori byrokracie.

Catherine Soullie (PPE), písomne. – (FR) Poskytovanie pomoci rozvojovým krajinám je povinnosť, ktorú nesmie Európska únia zanechať. Súčasná hospodárska a finančná kríza dala globalizácii nový rozmer. Myšlienka dane z finančných transakcií bola užitočná: pre prezidenta Sarkozyho je jednou z priorit. Zdá sa, že Európa určila tempo a svet ju nasleduje. Nové, spoľahlivé fungovanie medzinárodných financií bude musieť byť založené na spravodlivosti.

Preto ľutujem, že pozmeňujúci a doplňujúci návrh pani poslankyne Strifflerovej a pána poslanca Pongu bol zamietnutý, keďže navrhoval, aby sa daň z finančných transakcií pripočítala k oficiálnej rozvojovej pomoci, aby z nej mohli ťažiť najmenej rozvinuté krajiny. Je pravda, že naše hospodárstva a naše finančné systémy by mali väčšie daňové zaťaženie, ale Európska únia by bola iniciátorom veľkého medzinárodného hnutia solidarity.

Stále môžeme dúfať, že tu prijaté uznesenie povzbudí Európsku úniu, aby splnila svoje záväzky a pomohla rozvojovým krajinám držať krok s globalizáciou.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) S presvedčením som podporil uznesenie predložené Výborom pre rozvoj o dosahu globálnej finančnej a hospodárskej krízy na rozvojové krajiny. Európsky parlament právom vyzýva EÚ, aby odstránila zneužívanie daňových rajov, daňové úniky a nezákonné úniky kapitálu z rozvojových krajín. MMF oprávnene zvýšil prostriedky určené na boj proti finančnej a hospodárskej kríze. Je však strašne znepokojujúce, že k dnešnému dňu 82 % týchto prostriedkov skončilo v Európe a len 1,6 %

v Afrike. Prvou prioritou teraz musí byť zmiernenie chudoby. Podstatné je tiež, aby sa dohody o hospodárskom partnerstve (DHP) využili ako prostriedok na poskytnutie obchodných výhod príslušným krajinám a aby tieto krajiny mohli niektoré citlivé výrobky a odvetvia, ako napríklad investície a služby, z rokovaní vynechať. Je mi ľúto, že nebol prijatý pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý vyzýval Komisiu a členské štáty, aby predložili návrhy inovatívnych mechanizmov financovania, ako bola napríklad daň z finančných transakcií určená na zväčšenie oficiálnej rozvojovej pomoci.

Iva Zanicchi (PPE), písomne. – (IT) Hlasovala som za návrh uznesenia, ale niektoré body musím ešte objasniť. Nedávna finančná kríza spôsobila celosvetovú hospodársku recesiu, ktorá má pre mnohé svoje dôsledky mimoriadny vplyv na rozvojové krajiny tým, že zhoršila potravinovú krízu: podľa údajov Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo počet hladujúcich ľudí prvýkrát v histórii presiahol hranicu jednej miliardy a v porovnaní s rokom 2008 je počet podvyživených ľudí o 100 miliónov väčší.

Dosah finančnej krízy na krajiny AKT bol katastrofálny, problémy životného prostredia a kolísavosť cien potravín sa tak stali ešte komplikovanejšími. Tieto krajiny nie sú za krízu zodpovedné, ale jej následkami trpia najviac a pritom dostávajú najmenší objem pomoci. To už viac nemôžeme akceptovať. Myslím si, že z týchto dôvodov, keď stojíme pred situáciou, ktorú môžeme označiť ako tragickú, a nebude to žiadne klišé, je potrebné zlepšiť kvalitu pomoci určenú pre tieto krajiny a nezaoberať sa len jej množstvom. Myslím si, že pri používaní prostriedkov je potrebné konať transparentnejšie a efektívnejšie, a myslím si, že je potrebné nestranným spôsobom kontrolovať dosiahnuté výsledky.

Predseda júca. – Týmto končím vysvetlenia hlasovania.

9. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

10. Zloženie výborov a delegácií: pozri zápisnicu

11. Zaslanie textov prijatých počas rokovania: pozri zápisnicu

12. Termíny nasledujúcich rokovaní: pozri zápisnicu

13. Prerušenie zasadania

Predseda júca. – Vyhlasujem zasadnutie Európskeho parlamentu za prerušené.

(Rokovanie sa skončilo o 11.50 hod.)